

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Strasbourg den 25.10.2016
COM(2016) 683 final

2016/0336 (CNS)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om en gemensam konsoliderad bolagsskattbas

{ SWD(2016) 341 final }

{ SWD(2016) 342 final }

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Den 16 mars 2011 föreslog kommissionen ett direktiv om en gemensam konsoliderad bolagsskattebas. Förslaget, som fortfarande är under behandling i rådet, är ett av kommissionens Refit-initiativ och syftar till att ge företag ett enda regelverk för bolagsbeskattning för företag som vill göra affärer på hela den inre marknaden. Förslaget från 2011 om en gemensam konsoliderad bolagsskattebas skulle göra det möjligt för företag att behandla unionen som en gemensam marknad för bolagsskatteändamål och därigenom underlätta deras gränsöverskridande verksamhet och främja handel och investeringar.

Det har på senare tid blivit klart för det internationella samfundet att de aktuella reglerna för bolagsbeskattning inte längre är anpassade till den moderna ekonomins förutsättningar. Företagens intäkter beskattas på nationell nivå, medan de ekonomiska förhållandena har blivit alltmer globaliserade, rörliga och digitala. Affärsmodeller och företagsstrukturer har blivit mer komplexa, vilket underlättar överföring av vinster¹. Dessutom har olika nationella bolagsskattesystem gjort det möjligt för aggressiv skatteplanering att blomstra under det senaste årtiondet. När nationella regler utformas, utan hänsyn till affärsverksamhetens gränsöverskridande dimension, uppstår med all sannolikhet bristande överensstämmelse mellan olika nationella bolagsskattesystem. Sådana bristande överensstämmelser skapar risker för dubbelbeskattning och dubbel icke-beskattning och snedvrider därigenom den inre marknads funktion. Under dessa omständigheter finner medlemsstaterna det allt svårare att genom ensidiga åtgärder effektivt bekämpa aggressiva skatteplaneringsmetoder² för att förhindra att deras nationella skattebaser urholkas och motverka överföring av vinster.

Med tanke på att Europas prioritering för närvarande är att främja hållbar tillväxt och investeringar på en rättvis och bättre integrerad marknad, krävs en ny ram för en rättvis och ändamålsenlig beskattning av företagsvinster. I detta sammanhang framstår den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen som ett ändamålsenligt verktyg för att tilldela inkomster till den plats där värdet skapas, med hjälp av en formel som bygger på tre likvärdigt viktade faktorer (dvs. tillgångar, arbetskraft och försäljning). Eftersom dessa faktorer är kopplade till den plats där företaget gör sin vinst är de mer resilienta mot aggressiva skatteplaneringsmetoder än den utbredda användningen av internprismetoder för att tilldela vinsterna.

Tillsammans med den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasens funktion som åtgärdspaket mot skatteflykt skulle det återupplivade projektet också behålla sina egenskaper som ett bolagsskattesystem som underlättar gränsöverskridande handel och investeringar på den inre marknaden. För närvarande måste företag med gränsöverskridande verksamhet uppfylla kraven i upp till 28 olika bolagsskattesystem. Detta är en besvärlig process, både tidsmässigt och ekonomiskt, och kräver insatser som sträcker sig utanför verksamhetens huvudsakliga inriktning. Genom återlanseringen av den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen fortsätter man att erbjuda fördelarna i 2011 års förslag i fråga om att

¹ I kommissionens arbetsdokument ([SWD\(2015\) 121 slutlig](#)) ges en detaljerad överblick av den historiska utvecklingen och aktuella frågor och utmaningar vad gäller beskattning av multinationella företags vinster.

² Aggressiv skatteplanering innebär att man drar nytta av teknikaliteter i ett skattesystem eller bristande överensstämmelse mellan två eller flera skattesystem i syfte att minska skatteskulden (kommissionens rekommendation av den 6 december 2012 om aggressiv skatteplanering, [C\(2012\) 8806 final](#)).

omfatta grupper av företag med skattepliktig verksamhet i minst en medlemsstat till en enda uppsättning regler för att beräkna deras skattebas i hela Europeiska unionen (EU) och därigenom göra dem ansvariga inför en enda skatteförvaltning (en enda kontaktpunkt). Gränsöverskridande förlustavdrag skulle fortfarande bli ett automatiskt resultat av konsolidering och inga regler om internprissättning skulle tillämpas inom företagsgruppen, eftersom gruppens intäkter skulle fördelas genom en fördelningsnyckel.

Skillnaden är, jämfört med förslaget från 2011, att man genom det återlanserade initiativet skulle fastställa obligatoriska regler för företagsgrupper över en viss storlek, för att öka systemets resiliens mot aggressiva skatteplaneringsmetoder. Med detta sagt är det också viktigt att reglerna göras tillgängliga, som ett alternativ, för företag som omfattas av bolagsskatt i EU, men som inte uppfyller kriterierna för att de ska omfattas av den gemensamma ramen.

Vägen mot en gemensam konsoliderad bolagsskattebas

Diskussionerna i rådet sedan 2011 har visat att det inte är sannolikt att förslaget om en gemensam konsoliderad bolagsskattebas, som är ett mycket ambitiöst projekt, kommer att antas i sin helhet, utan delas upp i omgångar. Flera faktorer (särskilt skattekonsolidering) har gett upphov till en svår debatt och kan hindra utvecklingen av andra grundläggande delar i systemet. I ett försök att kringgå att utvecklingen försenas har kommissionen, i sin handlingsplan från juni 2015, förespråkat en stegvis metod för den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen. Enligt denna föreslås att arbetet med konsolideringen skjuts upp till dess att man först säkrat en överenskommelse om ett antal obligatoriska regler om en gemensam bas, dvs. en gemensam konsoliderad bolagsskattebas. Detta ändrar dock inte det faktum att kommissionen kommer att lägga fram de två förslagen, dvs. för en gemensam bolagsskattebas och en gemensam konsoliderad bolagsskattebas samtidigt, som en del av ett enda initiativ. Förslaget från 2011 om en gemensam konsoliderad bolagsskattebas, som för närvarande är under behandling i rådet, kommer att dras tillbaka samtidigt som kommissionen antar de nya förslagen. I detta avseende är det av grundläggande betydelse att skattekonsolidering förblir ett viktigt inslag i initiativet om en gemensam konsoliderad bolagsskattebas, eftersom de viktiga skattehinder som företagen ställs inför i EU effektivast kan hanteras inom en konsoliderad grupp.

Förslaget till direktiv är inriktat på den så kallade andra etappen av det stegvisa tillvägagångssättet, dvs. efter det att man har nått en politisk överenskommelse om delar av den gemensamma skattebasen. Fram till dess att en politisk överenskommelse nåtts kommer förslaget till en gemensam konsoliderad bolagsskattebas att ligga kvar för prövning i rådet. I den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen fastställs villkoren för att vara med i en företagsgrupp, de olika former som en grupp kan anta fastställs och innehåller regler om de tekniska aspekterna av konsolidering. Förutom de nödvändiga anpassningarna vid inträde i och utträde ur gruppen behandlar texten affärsomstruktureringar, med fokusering på gränsöverskridande gruppers särskilda egenskaper och närmare bestämt hanteringen av förluster och orealiserade kapitalvinster. Det finns också bestämmelser om förhållandet mellan gruppen och andra företag. Dessa gäller främst hantering av kupongskatt och undvikande av dubbelbeskattning genom avräkning av skatt. Ett av de viktigaste inslagen i förslaget är att en fördelningsnyckel, dvs. en mekanism med vikter används för att fördela företagsgruppens konsoliderade skattebas till de berättigade medlemsstaterna. Även om företagen enligt reglerna om en gemensam bas i princip kan fortsätta att tillämpa de nationella reglerna för att administrera sin skattskyldighet, skulle den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen kräva en särskild administrativ ram för att ta hänsyn till strukturerna för gränsöverskridande grupper.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Återlanseringen av förslaget till en gemensam konsoliderad bolagsskattebas utgör kärnan i kommissionens meddelande om en handlingsplan för en rättvis och effektiv företagsbeskattning i EU, som antogs den 17 juni 2015. I handlingsplanen identifierades fem prioriterade åtgärdsområden³. Den granskar unionens befintliga bolagsbeskattning och fastställer målet att upprätta ett system för bolagsbeskattning i EU där företagsvinster beskattas i den jurisdiktion där värdet har skapats. Den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen är ett övergripande initiativ som skulle kunna bli ett extremt effektivt verktyg för att uppnå målen om en mer rättvis och ändamålsenlig beskattning.

Dessutom skulle det återlanserade förslaget om en gemensam konsoliderad bolagsskattebas omfatta regler för att hantera några av de centrala åtgärderna i OECD:s initiativ om urholkning av skattebasen och överföring av vinster (Beps). Dessa delar har nu införlivats, i form av minimistandarder, i rådets nyligen antagna direktiv 2016/1164/EU (också kallat direktivet mot skatteflykt)⁴. I själva verket kan man förvänta sig att man i den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen införlivar delarna mot skatteflykt i direktivet mot skatteflykt, men i den nya rättsliga ramen. Standarderna måste ingå som en del av ett gemensamt EU-omfattande system för bolagsbeskattning och föreskriva absoluta regler snarare än minimistandarder.

Det aktuella initiativet om återlansering av den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen har en framträdande plats bland kommissionens planerade projekt inom området rättvisare beskattning. Det kommer att läggas fram för allmänheten samma dag som förslaget till direktiv om hybrida mismatchningar som inbegriper tredjeländer (som kommer att ändra direktivet mot skatteflykt) och ett direktiv om tvistlösning. Förslaget bygger vidare på nyligen antagna projekt inom skatteområdet, som utöver direktivet mot skatteflykt inbegriper revisioner av moder- och dotterbolagsdirektivet (2014 och 2015) och förslaget till omarbetning av direktivet om räntor och royalties (2011). Initiativet till moder- och dotterbolagsdirektivet och vissa av de ändringsförslag som diskuterades i samband med direktivet om räntor och royalties speglar nuvarande politiska prioriteringar för att stärka EU:s skattelagstiftning mot aggressiva skatteplaneringsmetoder.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen omfattas av kommissionens initiativ för rättvisare beskattning och skulle bidra till att undanröja hinder som ger upphov till snedvridningar som hindrar en väl fungerande inre marknad. Under dessa förutsättningar kompletterar den i hög grad EU-lagstiftningen på det bolagsrättsliga området och överensstämmer i stora drag med projekt såsom kapitalmarknadsunionen och flera initiativ för skattetransparens, utbyte av information och bekämpning av penningtvätt.

³ Meddelandet COM (2015) 302 final från kommissionen till Europaparlamentet och rådet av den 17 juni 2015 om en rättvis och effektiv företagsbeskattning i Europeiska unionen: 5 nyckelområden för handling.

⁴ Rådets direktiv 2016/1164/EU av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion (EUT L 193, 19.7.2016, p. 1).

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Detta förslag omfattas av artikel 115 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). I denna artikel föreskrivs att åtgärder för tillnärmning enligt denna artikel direkt ska påverka den inre marknadens upprättande eller funktion.

Återlanseringen av den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen syftar till att underlätta företagande inom EU genom att de skattskyldiga omfattas av en enhetlig lagstiftning om bolagsbeskattning som ska gälla på hela den inre marknaden och också göra systemet mer robust och resilient mot aggressiv skatteplanering. Båda dessa mål inverkar avgörande och direkt på den inre marknaden, eftersom de syftar till att undanröja snedvridningar av den inre marknadens funktion.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Förslaget är förenligt med subsidiaritetsprincipen.

Även om problemen och skälen för åtgärd, såsom förklaras i tidigare avsnitt, har olika ursprung, förefaller det som om deras skadliga effekter bara kan hanteras effektivt genom en gemensam lösning: Det vill säga tillnärmningen av bolagsskattesystemen i unionen skulle minska snedvridningar på marknaden genom att skapa rättvisare och mer enhetliga skattevillkor för näringslivet. Det är uppenbart att för att detta mål ska bli verklighet måste åtgärder vidtas, men inte separat av medlemsstaterna utan samordning, utan istället vidtas på unionsnivå. Initiativ som planeras och genomförs enskilt av varje medlemsstat skulle bara vidmakthålla eller till och med förvärra den nuvarande situationen, eftersom skattebetalarna fortfarande skulle behöva hantera 28 olika och ibland motstridiga skattesystem.

Den planerade återlanseringen av en gemensam konsoliderad bolagsskattebas syftar till att tillgodose behovet av ökad tillväxt och sysselsättning på den inre marknaden samt att motverka aggressiva skatteplaneringsmetoder. Alla dessa mål strävar efter att lösa problem som går utöver en enskild medlemsstat och som därför kräver ett gemensamt tillvägagångssätt. Mot denna bakgrund kan åtgärderna bara leda till resultat om reglerna tillämpas på ett enhetligt sätt inom hela den inre marknaden. Om inte, skulle situationen när det gäller bolagsbeskattning förbli uppsplittrad och den nuvarande situationen med skattehinder och otillbörlig skattekonkurrens kunna fortsätta att blomstra.

Dessutom planeras skatteupplägg i form av skatteflyktsmetoder nu i första hand i ett gränsöverskridande sammanhang. Det är i själva verket samspelet mellan olika skattesystem som skapar möjligheter till missbruk eller underlättar utnyttjande av bristande överensstämmelse i fråga om samspelet mellan nationella bolagsskatte regler. Det faktum att EU har en inre marknad med en hög grad av integration förutsätter ökad gränsöverskridande verksamhet, vilket understryker betydelsen av att godta samordnade lösningar.

Med tanke på omfattningen och effekterna av den planerade återlanseringen skulle dess mål, att mildra de snedvridningar till följd av nuvarande samspel med 28 nationella skattesystem och skapa gynnsammare förutsättningar för gränsöverskridande investeringar på den inre marknaden, bättre kunna uppnås på unionsnivå.

De viktigaste delarna i systemet med en gemensam konsoliderad bolagsskattebas kan bara hanteras genom kollektiva åtgärder. Till exempel skulle bristande överensstämmelse i den rättsliga kvalificeringen av företag eller betalningar, vilket leder till dubbelbeskattning eller dubbel icke-beskattning, kunna undanröjas i förbindelser mellan företag som tillämpar de gemensamma bolagsskatte reglerna. I bästa fall skulle separata åtgärder från medlemsstaternas

sida bara lösa dessa problem bilateralt. Gränsöverskridande förlustavdrag skulle per definition fungera bäst om alla medlemsstater beviljade det, även om man inte bör utesluta det bilaterala tillvägagångssättet som det näst bästa alternativet. Dessutom kan interna skattebefriade omstruktureringar av företagsgrupper, avskaffande av komplex internprissättning inom företagsgrupper samt tilldelningen av inkomster genom en formel på gruppnivå som har en gränsöverskridande grund bara hanteras inom ramen för en gemensam förordning.

- **Proportionalitetsprincipen**

De planerade åtgärderna är både lämpliga och nödvändiga för att uppnå det önskade resultatet. De sträcker sig inte längre än att harmonisera bolagsskattebasen, vilket är en förutsättning för att bromsa identifierade hinder som snedvrider den inre marknaden. Dessutom begränsar inte återlanseringen av den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen medlemsstaternas behörighet att fastställa sin önskvärda mängd skatteintäkter för att kunna uppfylla sina finanspolitiska mål. Det ska i detta avseende inte påverka medlemsstaternas rätt att själva fastställa sina bolagsskattesatser.

Även om kommissionen konsekvent har främjat behovet av samordning av medlemsstaternas skattepraxis, står det klart att bara samordning inte räcker för att undanröja skattemässiga snedvridningar på den inre marknaden. Erfarenheten har visat att samordning är en långsam process och resultaten av tidigare övningar har hittills varit blygsamma. Dessutom hanterar skattesamordning vanligtvis bara vissa, specifika frågor och kan inte anpassas till den mångfald problem som drabbar företag på den inre marknaden, som bör bli föremål för en övergripande lösning.

Det planeras att det obligatoriska tillämpningsområdet för återlanseringen av den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen avgränsas på ett sådant sätt att den bara inriktas på nödvändiga kategorier skattskyldiga, det vill säga grupper av företag över en viss storlek. Detta beror på att företagsgrupper med höga intäkter tenderar att innehålla tillräckliga tillgångar, vilket skulle ge dem möjlighet att använda aggressiva skatteplaneringsstrategier.

Av detta följer att de föreslagna reglerna inte skulle sträcka sig utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen i fördraget för en bättre fungerande inre marknad.

- **Val av instrument**

De snedvridningar av den inre marknaden, som tidigare identifierats, kan bara hanteras genom rättsligt bindande regler och genom en gemensam rättslig ram. Icke-bindande lagstiftning skulle vara ett riskfyllt alternativ, eftersom medlemsstaterna kan välja att inte tillämpa den alls eller skulle kunna leda till ett splittrat tillvägagångssätt. Ett sådant resultat skulle vara synnerligen olämpligt. Det skulle riskera att skapa rättslig osäkerhet för de skattskyldiga, samt äventyra målen för ett samordnat och enhetligt system för bolagsbeskattning på den inre marknaden. Eftersom utformningen av den gemensamma skattebasen bör förväntas påverka nationella budgetar, särskilt via fördelningsnyckeln, är det viktigt att de regler som definierar dess sammansättning tillämpas konsekvent och ändamålsenligt. Det är mycket mer sannolikt att detta uppnås genom bindande lagstiftning.

På grundval av artikel 115 i EUF-fördraget, *"ska rådet enhälligt ... utfärda direktiv om tillnärmning av sådana lagar och andra författningar i medlemsstaterna som direkt inverkar på den inre marknadens upprättande eller funktion."* Därför föreskrivs i fördraget att vad gäller direkt beskattning ska lagstiftningen uteslutande utformas som direktiv. Enligt artikel 288 i EUF-fördraget är ett direktiv med avseende på det resultat som ska uppnås bindande för varje medlemsstat till vilken det är riktat, men ska överlåta åt de nationella

myndigheterna att bestämma form och tillvägagångssätt för genomförandet. I detta sammanhang bör direktivet till sin natur vara generellt, eftersom medlemsstaterna bör fatta beslut om teknikaliteter och ingående detaljer.

3. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Samråd med berörda parter**

Kommissionen anordnade ett offentligt samråd för att involvera alla intressenter och ge berörda parter möjlighet att lämna sina synpunkter på återlanseringen av den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen. 175 deltagare bidrog till samrådet. Registrerade sammanslutningar bidrog med flest svar (37 %), följda av enskilda företag (32 %), varav de flesta är små och medelstora företag. Detta understryker mindre företags intresse för förslaget.

Beroende på typ av svarande finns det olika uppfattningar om huruvida den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen är ett lämpligt instrument för att hantera överföring av vinster och minska de administrativa bördorna. Även om förslaget generellt sett ses som positivt, understryker icke-statliga organisationer och offentliga organ den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasens konsekvenser vad gäller skatteplaneringsverksamhet. Företagen betonar vikten av att minska kostnaderna för efterlevnad och skapa ett gynnsamt klimat för investeringar. Men de belyser också riskerna för högre administrativa kostnader om reglerna mot skatteflykt dominerar i systemet.

De uppgifter som togs emot under det offentliga samrådet speglas i konsekvensbedömningen: Det hänvisas till dem i olika avsnitt samt i en särskild bilaga.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Konsekvensbedömningen innehåller resultaten från tre undersökningar.

1. Cortax-undersökningen från Gemensamma forskningscentret vid Europeiska kommissionen. Cortax-modellen är en allmän jämviktsmodell utformad för att utvärdera effekterna av reformerna av bolagsbeskattningen i 28 EU-länder, som baseras på detaljerade uppgifter från olika data **källor**.

2. Undersökningen från Centre for European Economic Research (ZEW) om effekterna av skattereformer för att hantera skevheter som gynnar skuldfinansiering på kapitalkostnaden och effektiva skattesatser. Undersökningen är inriktad på den nuvarande omfattningen av företagens skuldsättning i skattesystemen i EU-28 och analyser om huruvida olika reformalternativ i princip skulle kunna minska skevheter som gynnar skuldsättning och främja investeringar.

3. Undersökningen från Centre for European Economic Research (ZEW) om effekterna av skatteplanering på de effektiva skattesatserna. I undersökningen beräknas genomsnittliga och marginella effektiva skattesatser som inbegriper möjligheten till avancerade skatteplaneringsstrategier bland multinationella företag, inbegripet användningen av förmånliga skatteordningar.

- **Konsekvensbedömning**

Det viktigaste politiska alternativ som har övervägts är ett förslag till en gemensam konsoliderad bolagsskattebas. Ett grundläggande val som måste göras är tillämpningsområdet

för en sådan skattebas, dvs. på vem den ska tillämpas. De viktigaste alternativ som har övervägts är om den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen ska göras obligatorisk för alla företag eller bara en undergrupp av företag. Ett mängd olika alternativ har övervägts för att hantera de skevheter som gynnar skuldsättning till följd av nuvarande skattesystem. Två huvudåtgärder finns att tillgå: Bevilja avdrag för både kostnader för finansiering genom lån och genom eget kapital eller inte bevilja någon av dem. När det gäller incitament till FoU, övervägs i de centrala alternativen en skattelättnad för kostnader för investeringar i FoU med varierande nivå av generositet.

Värdering av de olika alternativen har lett till det alternativ som föredras: En gemensam konsoliderad bolagsskattebas som är obligatorisk för stora företag, utrustade med en ”avsättning för tillväxt och investeringar” och med en avsättning för FoU-kostnader. Avsättningen för tillväxt och investeringar medger avdrag för kostnader för finansiering genom lån eller genom eget kapital inom vissa gränser för att undvika missbruk och skatteplanering. Avsättningen för FoU-kostnader är avsedd att åtminstone bibehålla befintliga skatteincitament för FoU. Analysen visar att den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen har klara fördelar jämfört med det alternativ som innebär att ingen åtgärd vidtas.

Genomförandet av de alternativ som föredras väntas öka rättvisan inom skattesystemen och skapa lika villkor genom att man effektivt avlägsnar incitament till aggressiv skatteplanering inom EU. Detta skulle göra det lättare att säkerställa att företagen betalar sin rättvisa andel av skattebördan och öka de skattskyldigas motivation. Dessutom skulle gränsöverskridande skattehinder effektivt kunna undanröjas inom EU. Snedvridningarna till följd av företagets finansieringsbeslut har minskats med en avsättning för tillväxt och investeringar, vilket leder till att finansiering med eget kapital och med lån blir likvärdiga. Därigenom bibehålls inte bara skattelättnaderna för FoU, utan de förstärks och rationaliseras.

De förväntade ekonomiska fördelarna med förslaget är positiva. En gemensam konsoliderad bolagsskattebas med en avsättning för tillväxt och investeringar skulle leda till ökade investeringar med cirka 3,4 % och ökad sysselsättning med cirka 0,6 %. Sammantaget skulle tillväxten öka med upp till 1,2 %. Kostnaderna för efterlevnad förväntas minska (med 10 % i tid och med 2,5 % av kostnaderna). Kostnaden för bildandet av ett dotterbolag skulle minska med upp till 67 % och göra det lättare för företag (inbegripet små och medelstora företag) att etablera sig utomlands.

Ingen relevant miljöpåverkan väntas från det alternativ som föredras. Samhällspåverkan kommer också att bli begränsad.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Kostnaderna för efterlevnad är en stor börda för företagen och en minskning av dessa kommer att bli till en stor fördel vid genomförandet av den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen. Beräknade kostnader för efterlevnad för stora företag uppgår till cirka 2 % av betalda skatter, medan kostnaderna för små och medelstora företag beräknades till cirka 30 % av betalda skatter. Kostnaderna för efterlevnad beräknas öka med gränsöverskridande verksamhet och genom spridningen av antalet dotterbolag. Skattereformsuppgifter visar att många bolagsbeskattningsreformer ägde rum efter krisen och många åtgärder syftade till att stärka de internationella ramarna för att motverka missbruk. Mot denna bakgrund fortsätter minskningen av efterlevnadskostnaderna vid bildandet av ytterligare ett dotterbolag att vara en stor fördel: Tidskostnaderna för att inrätta ett nytt dotterbolag i en medlemsstat beräknas

minska med 62–67 %. Genom att inrikta sig på återkommande efterlevnadskostnader, dvs. utan hänsyn till engångskostnaderna för övergången till det nya systemet, beräknas i konsekvensbedömningen att den tid som tillbringas på regelefterlevnad, efter införandet av den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen, förkortas med 8 %. Utifrån dessa tidsförkortningar kan man göra en ungefärlig beräkning av de totala kostnadsbesparingarna till följd av en gemensam konsoliderad bolagsskattebas. Om 5 % av de medelstora företagen skulle expandera utomlands, väntas en engångskostnadsbesparing på cirka 1 miljard euro. Om alla multinationella företag tillämpar den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen skulle de återkommande efterlevnadskostnaderna kunna minskas med cirka 0,8 miljarder euro.

Skatteförvaltningarna kommer att gynnas av att hantera färre internprissättningsfrågor och ett minskat antal fall i den mån en företagsgrupps skatteärenden främst hanteras av myndigheterna i den medlemsstat där moderbolaget har sin hemvist. Å andra sidan kommer nationella förvaltningar, så länge som den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen inte är obligatorisk för alla företag, att drabbas av ytterligare kostnader för efterlevnad till följd av att de måste upprätthålla två parallella system.

För att uppfylla målet om ett rättvisare skattesystem på ett proportionerligt sätt föreslås att man i det bästa alternativet gör den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen obligatorisk bara för en undergrupp av företag, som baseras på deras storlek. Därigenom undantas mikroföretag samt små och medelstora företag från kravet på obligatorisk tillämpning av den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen. Att begränsa den obligatoriska tillämpningen till företagsgrupper med en konsoliderad omsättning som överstiger 750 miljoner euro görs för att fånga upp den stora majoriteten (ca 64 %) av den omsättning som genereras av grupper och samtidigt begränsa risken för att inkludera rent inhemska grupper. Gränsvärdet överensstämmer med det tillvägagångssätt som tillämpas inom andra EU-initiativ för att motverka skatteflykt. Samtidigt erbjuds genom förslaget de företag för vilka tillämpningen av systemet med en gemensam konsoliderad bolagsskattebas inte är obligatorisk, möjligheten att ansluta sig till systemet med en gemensam konsoliderad bolagsskattebas. Detta möjliggör maximal flexibilitet för små och medelstora företag och mikroföretag, vilka erbjuds att dra nytta av fördelarna med en gemensam konsoliderad bolagsskattebas, utan att den görs obligatoriskt för dessa företag.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Detta förslag till direktiv påverkar inte Europeiska unionens budget.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Kommissionen ska utvärdera tillämpningen av direktivet fem år efter det att det trädde i kraft och rapportera om detta till rådet. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten om de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Se skäl 18.

- **Ingående redogörelse av de särskilda bestämmelserna i förslaget**

Det här förslaget utgör det andra steget i det stegvisa tillvägagångssättet mot ett EU-omfattande system för bolagsbeskattning med gränsöverskridande konsolidering av de skattepliktiga resultaten mellan medlemmar i samma företagsgrupp.

- **Tillämpningsområde:** Till skillnad från 2011 års förslag, som fastställer ett frivilligt system för alla, kommer detta förslag bli obligatoriskt för grupper av företag utöver en viss storlek. Det kriterium för att fastställa ett storleksrelaterat gränsvärde kommer att avse de samlade konsoliderade inkomsterna för den grupp som lämnar en konsoliderad årsredovisning och som ett företag tillhör. Dessutom kommer de gemensamma reglerna att finnas tillgängliga, som ett alternativ, för ett brett spektrum av grupper som inte når upp till det storleksrelaterade gränsvärdet.
- **Definition av en grupp:** (Oförändrad jämfört med 2011 års förslag) Rätten att ingå i den konsoliderade skattegruppen kommer att fastställas i enlighet med två villkor, nämligen i) kontroll (mer än 50 % av rösterna) och ii) ägande (mer än 75 % av det egna kapitalet) eller rätt till vinsten (mer än 75 % av de vinstgivande rättigheterna). De två gränsvärdena för kontroll och ägande eller rätt till vinst ska nås under hela beskattningsåret, annars måste det företag som inte uppnår dem omgående behöva lämna gruppen. Det kommer också att finnas ett tidskrav på minst nio på varandra följande månader för att etablera gruppmedlemskap.
- **Omstruktureringar av företag och beskattning av förluster och orealiserade kapitalvinster:** (Oförändrad jämfört med 2011 års förslag) Den ram som föreslås innebär främst att förluster och orealiserade kapitalvinster behandlas vid inträde och utträde ur gruppen.

När ett företag träder in i en grupp kommer **förluster före konsolidering** att överföras och avräknas mot dess tilldelade andel. När ett företag träder ut ur gruppen kommer det inte tilldelas några förluster som uppkommit under konsolideringsperioden. Detta förslag innebär en finjustering av regeln från 2011: I fall av mer omfattande omstruktureringar där fler än ett företag måste lämna en grupp som går med förlust fastställer man ett gränsvärde för att avgöra under vilka villkor företag inte längre kan lämna en grupp utan förluster, utan en förlustfördelning görs istället inom den konsoliderade gruppen.

Det finns regler för att handskas med **orealiserade kapitalvinster** som har uppkommit för anläggningstillgångar när tillgångarna avyttras inom en kort tid efter deras inträde i, eller utträde från, en grupp. En medlemsstat (när det gäller inträde i en grupp) eller gruppen (vid utträde ur gruppen) ges rätt att beskatta underliggande kapitalvinster i den mån dessa skapades inom deras skatteterritorium. Skattebehandlingen av kapitalvinster i egengenererande immateriella tillgångar bör bedömas på grundval av ett därför avsett tillvägagångssätt som kommer att innebära en bedömning av dem på grundval av ett lämpligt approximativt värde, dvs. kostnader för FoU, marknadsföring och annonsering under en angiven period.

- **Kupongskatt:** (Oförändrad jämfört med 2011 års förslag) inkomsterna från kupongskatt som tas ut vid ränte- och royaltybetalningar från skattskyldiga kommer att fördelas enligt formeln för det beskattningsåret. Kupongskatt som tas ut på utdelningar kommer, i motsats till räntor och royalties, inte att fördelas, eftersom utdelningar fördelas efter skatt och inte leder till ett tidigare avdrag för samtliga företag som ingår i gruppen.

- **Förhindra kringgående av undantag från skatteplikt:** (Oförändrad jämfört med 2011 års förslag) Undantaget från skatteplikt till förmån för avyttring av aktier kommer inte att medges om det olagligt utvidgas till att omfatta försäljning av andra tillgångar än aktier. Detta inträffar om tillgångar flyttas inom gruppen, utan skatteföljder, till en gruppmedlem som sedan säljs ut från gruppen. Tillgångarna kommer därefter att gynnas, med en försäljning av företaget som täckmantel, av ett undantag från skatteplikt som föreskrivs vid avyttring av aktier. En liknande hantering föreskrivs vid överföringar av tillgångar inom en grupp som därefter säljs ut av gruppen under innevarande eller påföljande beskattningsår. I detta fall görs en justering för att behandla tillgången som om den har lämnat gruppen från den medlemsstat där den ursprungligen var belägen, dvs. före överföringen av tillgångar inom gruppen.
- **Fördelningsnyckel:** (Oförändrad jämfört med 2011 års förslag). Den kommer innefatta tre faktorer med lika vikt (dvs. arbetskraft, tillgångar och försäljning enligt destination). Denna kombination speglar ett balanserat tillvägagångssätt för att fördela beskattningsbar vinst bland de berättigade medlemsstaterna. Arbetskraftsfaktorn kommer att delas upp i lönekostnader och antalet anställda (dvs. varje post svarar för hälften) för att ta hänsyn till skillnader i lönenivåer i hela unionen och därigenom möjliggöra en rättvisare fördelning. Tillgångsfaktorn kommer att bestå av samtliga materiella anläggningstillgångar. Immateriella och finansiella tillgångar tas inte med i formeln till följd av deras flyttbara karaktär och riskerna för att systemet kringgås. Dessa faktorer och viktningen av dem bör säkerställa att vinsten beskattas där den faktiskt intjänas. Undantagsvis kommer det att finnas en skyddsklausul som medger att en alternativ metod för intäktsfördelning används om resultatet av fördelningsnyckeln inte på ett rättvist sätt representerar affärsverksamhetens omfattning.

Eftersom det allmänna systemet i fördelningsnyckeln inte kan hantera särdragen i vissa sektorer finns det regler om så kallade justerade formler för att bättre tillgodose behoven i sektorer som finansiella tjänster och försäkringar, olja och gas, samt sjöfart och luftfart.

- **Administrativa förfaranden:** Till skillnad från 2011 års förslag begränsas de gemensamma administrativa reglerna till den konsoliderade gruppen. I princip fortsätter en enskild skattskyldig, som väljer att tillämpa reglerna enligt det ”första steget”, att omfattas av sina nationella administrativa bestämmelser.

Grupperna kommer att ha kontakt med en enda skatteförvaltning (nedan kallad *huvudskattemyndigheten*) i EU. Detta kallas också en enda kontaktpunkt. Den kommer att ha sitt säte i den medlemsstat där gruppens moderbolag (nedan kallad *huvudskattskyldig*) har sin skatterättsliga hemvist. Revisioner kommer att inledas och samordnas av huvudskattemyndigheten. De nationella myndigheterna i alla de medlemsstater där vinsten från ett företag i gruppen beskattas kan begära att en revision inleds.

De behöriga myndigheterna i den medlemsstat där en gruppmedlem har sin hemvist eller är etablerad får överklaga ett beslut från huvudskattemyndigheten avseende en anmälan om en grupptaxering eller ett ändrat taxeringsbeslut. För detta ändamål kommer talan att väckas vid domstolarna i huvudskattemyndighetens medlemsstat. Tvister mellan skattskyldiga och skattemyndigheter kommer att hanteras av ett administrativt organ som är behörigt att behandla överklaganden i första instans enligt lagstiftningen i huvudskattemyndighetens medlemsstat.

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om en gemensam konsoliderad bolagsskattebas

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 115,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁵,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁶,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) Företag som vill bedriva verksamhet över gränserna inom unionen stöter på allvarliga hinder och snedvridningar av marknaden till följd av att det finns 28 olika bolagsskattesystem. Vidare har skatteplaneringsstrukturerna blivit allt mer sofistikerade i takt med de sträcker sig över flera olika jurisdiktioner och effektivt drar fördel av de tekniska detaljerna i ett skattesystem eller av bristande överensstämmelse mellan två eller flera skattesystem i syfte att sänka företagets skattskyldighet. Även om dessa situationer belyser brister som är helt olika till sin karaktär ger de båda upphov till hinder som står i vägen för en väl fungerande inre marknad. Åtgärder för att rätta till dessa problem bör därför rikta sig mot båda dessa typer av marknadsbrister.
- (2) För att främja den inre marknadens funktion bör företagens skattevillkor i unionen utformas i enlighet med principen att företagen betalar sin skäliga andel av skatten i den eller de jurisdiktion(-er) där deras vinster genereras. Det är därför nödvändigt att inrätta mekanismer som avskräcker företag från att dra fördel av bristande överensstämmelse mellan nationella skattesystem för att sänka sin skattskyldighet. Det är lika viktigt att också stimulera tillväxt och ekonomisk utveckling på den inre marknaden genom att underlätta gränsöverskridande handel och företagsinvesteringar. I detta syfte är det nödvändigt att undanröja både dubbelbeskattning och dubbel icke-beskattning i unionen genom att undanröja skillnaderna i samspelet mellan nationella skattesystem. Samtidigt behöver företagen en väl fungerande skattemässig ram och rättslig ram för att utveckla sin kommersiella verksamhet och utvidga den över gränserna i unionen. I detta sammanhang bör återstående fall av diskriminering också undanröjas.

⁵ EUT C [...], [...], s. [...].

⁶ EUT C [...], [...], s. [...].

- (3) Som påpekas i förslaget av den 16 mars 2011 till rådets direktiv om en gemensam konsoliderad bolagsskattebas⁷, skulle ett system för bolagsbeskattning som behandlar unionen som en gemensam marknad för beräkning av bolagsskattebasen för företag underlätta gränsöverskridande verksamhet för företag med hemvist i EU och främja målet att göra det till en mer konkurrenskraftig plats för internationella investeringar. Förslaget från 2011 om en gemensam konsoliderad bolagsskattebas inriktas på målet att underlätta expansionen av kommersiell verksamhet för företag inom unionen. Utöver detta mål bör också hänsyn tas till att en gemensam konsoliderad bolagsskattebas kan vara ett mycket effektivt sätt att förbättra den inre marknadens funktion genom att bekämpa skatteflyktsupplägg. Mot denna bakgrund bör initiativet för en gemensam konsoliderad bolagsskattebas återlanseras för att på ett likställt sätt hantera både aspekten vad gäller att underlätta företagande och initiativets funktion att motverka skatteflykt. Ett sådant förhållningssätt skulle bäst tjäna syftet att undanröja snedvridningar av den inre marknadens funktion.
- (4) Med tanke på behovet av att agera snabbt för att säkerställa en väl fungerande inre marknad genom att, å ena sidan, göra den öppnare för handel och investeringar och, å andra sidan, mer resilient mot skatteflyktsupplägg, är det nödvändigt att dela upp det ambitiösa initiativet till en gemensam konsoliderad bolagsskattebas i två separata förslag. I ett första skede, bör man enas om regler för en gemensam konsoliderad bolagsskattebas innan man, i ett andra skede, behandlar frågan om konsolidering.
- (5) Många aggressiva skatteplaneringsstrukturer tenderar att ingå i ett gränsöverskridande sammanhang, vilket innebär att de deltagande grupperna av företag innehar ett minimum av resurser. Under dessa förutsättningar bör reglerna om en gemensam konsoliderad bolagsskattebas, med hänsyn till proportionalitetsprincipen, bara vara obligatorisk för grupper av företag med en betydande storlek. För detta ändamål bör ett storleksrelaterat gränsvärde fastställas på grundval av de totala konsoliderade intäkterna för en grupp som lämnar en konsoliderad årsredovisning. För att bättre tjäna syftet att underlätta handel och investeringar på den inre marknaden, bör reglerna om en gemensam konsoliderad bolagsskattebas också vara tillgängliga som ett alternativ för de företagsgrupper med intäkter som understiger det storleksrelaterade gränsvärdet.
- (6) Gruppens rätt till konsolidering bör fastställas i enlighet med två villkor, nämligen i) kontroll (mer än 50 % av rösterna) och ii) ägande (mer än 75 % av det egna kapitalet) eller rätt till vinsten (mer än 75 % av de vinstgivande rättigheterna). Ett sådant test skulle säkerställa en hög nivå av ekonomisk integration mellan gruppmedlemmarna. För att garantera systemets integritet bör de två gränsvärdena för kontroll och ägande eller rätt till vinst nås under hela beskattningsåret, annars bör det företag som undlåter att göra det omgående lämna företagsgruppen. För att förhindra manipulation av skatteresultaten genom att företag träder in i och ut ur gruppen inom en kort tidsperiod bör det också finnas ett tidskrav på minst nio på varandra följande månader för rätten att ingå gruppmedlemskap.
- (7) Det bör genom reglerna för omstruktureringar säkerställas att effekterna av sådana omorganiseringar på medlemsstaternas befintliga beskattningsrättigheter minimeras. Varje gång ett företag ansluter sig till en grupp bör de medlemsstater där andra gruppmedlemmar har sin skatterättsliga hemvist eller är etablerade därför inte bära de extra kostnaderna för förluster som uppstått för företaget enligt reglerna i ett annat

⁷ Förslag till rådets direktiv COM (2011) 121 final/2 av den 3.10.2011 om en gemensam konsoliderad bolagsskattebas.

bolagsskattesystem, som tillämpades på företaget innan detta direktiv. Förlusterna i ett företag som innan konsolideringen träder in i en grupp bör således överföras för att avräknas mot företagets tilldelade andel. Följaktligen bör förluster som uppstår hos en gruppmedlem under konsolideringsperioden inte enbart tilldelas den gruppmedlemmen, utan istället fördelas över hela gruppen. När det gäller mer omfattande omstruktureringar, där fler än ett företag lämnar en grupp som går med förlust, vore det nödvändigt att fastställa ett gränsvärde för att avgöra enligt vilka villkor företag inte längre bör lämna en förlustbringande grupp utan att tilldelas några förluster som ska överföras. En liknande anpassning bör göras avseende kapitalvinster till följd av avyttring av vissa tillgångar inom en kort tid efter det att dessa tillgångar slogs samman, eller avskildes, från en grupp tillsammans med att ett företag träder in eller ut ur gruppen.. I sådana fall bör den eller de medlemsstat(-er) där dessa vinster uppkom ges rätt att beskatta dem, trots att tillgångarna inte längre omfattas av deras skattejurisdiktioner. Skattebehandlingen av kapitalvinster i egengenererade immateriella tillgångar kräver ett därför anpassat tillvägagångssätt, eftersom dessa tillgångar ofta inte tas upp i företagets redovisning och eftersom det inte tycks vara möjligt att exakt beräkna deras värde. Periodiserade kapitalvinster bör därför bedömas på grundval av ett lämpligt approximativt värde, nämligen kostnader för FoU, marknadsföring och annonsering under en angiven period.

- (8) Intäkter från kupongskatt på ränte- och royaltybetalningar bör fördelas enligt formeln för beräkningen av den konsoliderade skattebasen för det beskattningsår under vilket kupongskatt ska betalas, i syfte att kompensera för det faktum att ränte- och royaltybetalningar tidigare skulle ha lett till ett avdrag och förmånen skulle ha delats i gruppen. Intäkter från kupongskatt på utdelningar bör dock inte delas. I motsats till räntor och royalties distribueras utdelningar från vinster som redan har varit föremål för bolagsbeskattning och därmed innebär en utdelning, för gruppmedlemmar, inte någon fördel bestående av ett avdrag för rörelsekostnader.
- (9) För att förhindra att undantag från skatteplikt på vinster från avyttring av aktier kringgås, bör denna skattefria behandling inte beviljas om den olagligt utvidgas till försäljning av andra tillgångar än aktier. Denna situation skulle kunna uppstå om tillgångar flyttas genom transaktioner inom gruppen, utan skatteföljder, till en gruppmedlem som planerar att därefter sälja aktierna i det företaget och inkludera tillgångarna i den försäljningen. I sådana fall skulle tillgångarna faktiskt, under täckmantel av en försäljning av aktier, gynnas av det undantag från skatteplikt som tillämpas vid avyttring av aktier. Följaktligen skulle det också vara nödvändigt att ta hänsyn till överföringar av tillgångar inom en grupp som därefter säljs av gruppen inom en period på högst två år. Närmare bestämt bör en justering göras för att behandla en tillgång som har lämnat gruppen från den medlemsstat där den från början var lokaliserad, dvs. innan överföringen inom gruppen, och på så sätt motverka den artificiella överföringen av tillgångar inom gruppen (andra än aktier) till medlemsstater med mer fördelaktiga skattesystem för kapitalvinster från avyttring av tillgångar.
- (10) Fördelningsnyckeln för den konsoliderade skattebasen bör innefatta tre likvärdigt viktade faktorer nämligen arbetskraft, tillgångar och försäljning enligt destination. Dessa likvärdigt viktade faktorer bör spegla ett balanserat tillvägagångssätt vad gäller att distribuera beskattningsbara vinster mellan de berörda medlemsstaterna och bör säkerställa att vinsterna beskattas där de faktiskt är intjänade. Arbetskraft och tillgångar bör därför tilldelas de medlemsstater där arbetet utförs eller tillgångarna finns, och skulle därigenom ge lämplig vikt åt intressena i ursprungsmedlemsstaten,

medan försäljning bör tilldelas bestämmelsemedlemsstaten för varorna eller tjänsterna. För att ta hänsyn till skillnaderna i lönenivåer i hela unionen och därigenom möjliggöra en rättvis fördelning av den konsoliderade skattebasen bör arbetskraftsfaktorn omfatta både lönekostnader och antalet anställda (dvs. varje post svarar för hälften). Tillgångsfaktorn ska å andra sidan omfatta alla materiella anläggningstillgångar, men inte immateriella och finansiella tillgångar på grund av deras flyttbara karaktär och risken för att reglerna i detta direktiv kringgås. Om, på grund av exceptionella omständigheter, resultatet av fördelningsnyckeln inte på ett rättvist sätt representerar affärsverksamhetens omfattning kommer det att finnas en skyddsklausul som medger att en alternativ metod för inkomstfördelning används.

- (11) På grund av den specifika karaktären hos vissa sektorer behöver dessa, såsom finans- och försäkringssektorn, olje- och gassektorn samt sjöfart och luftfart, en anpassad metod för beräkning av den konsoliderade skattebasen.
- (12) För att optimera fördelarna med ett enda regelverk för bolagsbeskattning i hela EU för att fastställa den konsoliderade skattebasen i grupper, bör grupperna få möjlighet att bara behöva ha kontakt med en enda skatteförvaltning (nedan kallad *huvudskattemyndigheten*). I princip bör huvudskattemyndigheten ha sitt säte i den medlemsstat där gruppens moderbolag har sin skatterättsliga hemvist (nedan kallad *huvudskattskyldig*). Det är i detta sammanhang väsentligt att fastställa gemensamma förfaranderegler för systemets administration.
- (13) Revisioner bör i princip inledas och samordnas av huvudskattemyndigheten, men med tanke på att det första steget består av att beräkningen av bolagsskattebasen utförs lokalt, bör de nationella myndigheterna i alla de medlemsstater där vinsterna från en gruppmedlem beskattas också kunna begära att en revision inleds. För att skydda den nationella skattebasen bör den behöriga myndigheten i den medlemsstat där en gruppmedlem har sin skatterättsliga hemvist eller är etablerad i form av ett fast driftställe få till stånd en prövning i domstol i huvudskattemyndighetens medlemsstat avseende ett beslut av den skattemyndigheten om en anmälan att bilda en grupp (grupptaxering) eller ett ändrat taxeringsbeslut. Tvister mellan skattskyldiga och skattemyndigheter bör hanteras av ett administrativt organ i första instans, för att minska det antal fall som når domstolarna. Detta organ bör struktureras och fungera i enlighet med lagstiftningen i huvudskattemyndighetens medlemsstat och vara behörigt att behandla överklaganden i första instans.
- (14) Detta direktiv bygger på rådets direktiv 2016/xx/EU om en gemensam bolagsskattebas (som fastställer ett gemensamt regelverk för bolagsbeskattning för beräkning av skattebasen) och är inriktat på en konsolidering av de skattepliktiga resultaten inom gruppen. Det vore därför nödvändigt att hantera samspelet mellan de båda rättsakterna och säkerställa övergången av vissa delar av skattebasen i gruppens nya ram. Sådana omständigheter bör särskilt omfatta regeln om räntebegränsningar, regeln om överflyttning av beskattning och lagstiftningen om utländska kontrollerade bolag samt hybrida mismatchningar.
- (15) I enlighet med artikel 28.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 45/2001 har samråd ägt rum med Europeiska datatillsynsmannen⁸. All behandling av personuppgifter som utförs inom ramen för detta direktiv måste också vara förenlig

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

med tillämpliga nationella bestämmelser om skydd av personuppgifter som antagits för att genomföra direktiv 95/46/EG⁹, som kommer att ersättas av förordning (EU) nr 2016/679¹⁰ och förordning (EG) nr 45/2001¹¹.

- (16) I syfte att komplettera eller ändra vissa icke väsentliga delar av detta direktiv bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på i) hänsyn tagen till ändringar av lagstiftning i medlemsstaterna om bolagsformer och bolagsskatter och ändring av bilagorna I och II i enlighet med detta, ii) fastställande av ytterligare definitioner, och iii) komplettera regeln om begränsning av ränteavdragen med regler mot uppsplittring för att bättre kunna hantera de risker för skatteflykt som kan uppstå i en grupp. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (17) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv bör kommissionen få befogenheter när det gäller i) det årliga antagandet av förteckningen över bolagsformer i tredjeländer som är likvärdiga med de bolagsformer som förtecknas i bilaga I, ii) föreskriva närmare regler för beräkning av faktorerna arbetskraft, tillgångar och försäljning, fördelningen av anställda och lönekostnader, tillgångar och försäljning till respektive faktor samt värderingen av tillgångar, iii) anta en akt som fastställer ett standardformulär för anmälan om att bilda en grupp, och (iv) att fastställa regler om elektronisk inlämning av den konsoliderade skattedeklarationen, formulär för den konsoliderade skattedeklarationen, formulär för den enskilde skattskyldiges skattedeklaration och de styrkande handlingar som krävs. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹².
- (18) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att förbättra den inre marknadens funktion genom att bekämpa internationella skatteflyktsmetoder och underlätta för företag att expandera över gränserna inom unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna när de agerar individuellt och på olika sätt, eftersom det krävs en samordnad insats för att nå dessa mål, utan kan snarare, på grund av att direktivet riktar sig mot ineffektiviteterna på den inre marknaden som uppstår i samspelet mellan olika nationella skatteregler som inverkar på den inre och motverkar den gränsöverskridande verksamheten, bättre uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv

⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.1.1995, s. 31).

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål, särskilt med beaktande av att dess obligatoriska tillämpningsområde är begränsat till grupper över en viss storlek.

- (19) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument av den 28 september 2011¹³, har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall det är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren det berättigat att översända sådana dokument.
- (20) Kommissionen bör anmodas att se över tillämpningen av direktivet fem år efter dess ikraftträdande och rapportera om detta till rådet. Medlemsstaterna bör anmodas att till kommissionen överlämna texten om de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE, TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

1. Genom detta direktiv införs ett system för konsolidering av skattebaserna, enligt vad som avses i rådets direktiv 2016/xx/EU,¹⁴ för företag som är medlemmar i en grupp och regler föreskrivs för hur en gemensam konsoliderad bolagsskattebas ska fördelas på medlemsstaterna och administreras av de nationella skattemyndigheterna.
2. Ett företag som tillämpar detta direktiv ska, om inte annat föreskrivs, upphöra att omfattas av nationell bolagsskattelagstiftning på samtliga områden som regleras av detta direktiv.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Reglerna i detta direktiv ska tillämpas på företag som etablerats enligt en medlemsstats lagstiftning, inbegripet dess fasta driftställen i andra medlemsstater, om detta företag uppfyller samtliga följande villkor:
 - (a) Företaget har en av de bolagsformer som förtecknas i bilaga I.
 - (b) Företaget omfattas av en av de bolagsskatter som förtecknas i bilaga II eller av en liknande skatt som införts i ett senare skede.
 - (c) Det tillhör en konsoliderad grupp för affärsredovisningsändamål med en total konsoliderad inkomst på gruppnivå som överstiger 750 000 000 euro under det budgetår som föregick det innevarande budgetåret.

¹³ Gemensam politisk förklaring av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument (EUT C 369, 17.12.2011, s. 14).

¹⁴ [full title of the Directive (EUT L [], [], s. [])].

- (d) Det ska kunna beskrivas som ett moderbolag eller berättigat dotterbolag enligt vad som avses i artikel 5 i detta direktiv och/eller det har ett fast driftställe eller flera fasta driftställen enligt vad som avses i artikel 5 i direktiv 2016/xx/EU.
2. Detta direktiv ska också gälla för företag som är etablerade enligt lagstiftningen i ett tredjeland i fråga om dess fasta driftställen belägna i en eller flera medlemsstater där företaget uppfyller villkoren i leden b–d i punkt 1.
- Vad gäller huruvida företaget uppfyller villkoret i punkt 1a, ska det räcka att företaget i ett tredjeland har en form som liknar en av de former som anges i bilaga I. I den mening som avses i punkt 1 a ska kommissionen varje år anta en förteckning över bolagsformer i tredjeländer som motsvarar de bolagsformer som förtecknas i bilaga I. Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 77.2. Det faktum att en bolagsform i tredjeland inte är med i den förteckningen ska inte hindra att detta direktiv tillämpas på den bolagsformen.
3. Ett företag som uppfyller villkoren i leden a, b och d i punkt 1, men inte uppfyller villkoren i led c i punkt 1, får välja, också vad gäller dess fasta driftställen i andra medlemsstater, att tillämpa reglerna i detta direktiv under en period på fem beskattningsår. Denna period ska automatiskt förlängas med på varandra följande perioder på fem beskattningsår, utom om det sägs upp enligt vad som avses i artikel 47 andra stycket. Villkoren i leden a, b och c i punkt 1 ska uppfyllas varje gång förlängningen äger rum.
4. Reglerna i detta direktiv ska inte gälla ett rederi som omfattas av en särskild skatteordning. Ett rederi som omfattas av en särskild skatteordning ska beaktas vid fastställandet av de bolag som ingår i samma grupp som avses i artiklarna 5 och 6.
5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 75 för att ändra bilagorna I och II för att ta hänsyn till ändringar i medlemsstaternas lagstiftning om bolagsformer och bolagsskatter.

Artikel 3 *Definitioner*

I detta direktiv gäller följande definitioner:

- (1) *skattskyldig*: enligt definitionen i artikel 4.1 i direktiv 2016/xx/EU.
- (2) *enskild skattskyldig*: ett företag som inte omfattas av detta direktiv, utan som har valt att tillämpa direktiv 2016/xx/EU.
- (3) *skattskyldig utanför systemet*: enligt definitionen i artikel 4.2 i direktiv 2016/xx/EU.
- (4) *skattskyldig med hemvist*: enligt definitionen i artikel 4.3 i direktiv 2016/xx/EU.
- (5) *skattskyldig utan hemvist*: enligt definitionen i artikel 4.4 i direktiv 2016/xx/EU.
- (6) *intäkter*: enligt definitionen i artikel 4.5 i direktiv 2016/xx/EU.
- (7) *kostnader*: enligt definitionen i artikel 4.6 i direktiv 2016/xx/EU.
- (8) *beskattningsår*: enligt definitionen i artikel 4.7 i direktiv 2016/xx/EU.
- (9) *vinst*: enligt definitionen i artikel 4.8 i direktiv 2016/xx/EU.
- (10) *förlust*: enligt definitionen i artikel 4.9 i direktiv 2016/xx/EU.
- (11) *huvudskattskyldig* innebär något av följande:

- (a) En skattskyldig med hemvist som bildar en grupp med sina berättigade dotterbolag, med ett eller flera av sina fasta driftställen belägna i en annan medlemsstat eller andra medlemsstater eller med ett eller flera fasta driftställen som tillhör ett berättigat dotterbolag med hemvist i ett tredjeland.
 - (b) En skattskyldig med hemvist som utsetts av gruppen, som bara består av två eller flera skattskyldiga med hemvist som är direkta berättigade dotterbolag till ett och samma moderbolag med hemvist i ett tredjeland.
 - (c) En skattskyldig med hemvist som är ett berättigat dotterbolag till ett moderbolag med hemvist i ett tredjeland, när den skattskyldige med hemvist bildar en grupp tillsammans med bara ett driftställe eller flera fasta driftställen tillhörande dess moderbolag.
 - (d) Ett fast driftställe som utsetts av en skattskyldig utan hemvist som bildar en grupp med bara dess fasta driftställen belägna i två eller flera medlemsstater.
- (12) *konsoliderad grupp för affärsredovisningsändamål*:: enligt definitionen i artikel 4.10 i direktiv 2016/xx/EU.
 - (13) *forskning och utveckling (FoU)*: enligt definitionen i artikel 4.11 i direktiv 2016/xx/EU.
 - (14) *lånekostnader*: enligt definitionen i artikel 4.12 i direktiv 2016/xx/EU.
 - (15) *överstigande lånekostnader*: enligt definitionen i artikel 4.13 i direktiv 2016/xx/EU.
 - (16) *skattemässigt värde*: enligt definitionen i artikel 4.17 i direktiv 2016/xx/EU.
 - (17) *marknadsvärde*: enligt definitionen i artikel 4.18 i direktiv 2016/xx/EU.
 - (18) *anläggningstillgångar*: enligt definitionen i artikel 4.19 i direktiv 2016/xx/EU.
 - (19) *finansiella tillgångar*: enligt definitionen i artikel 4.20 i direktiv 2016/xx/EU.
 - (20) *ekonomisk ägare*: enligt definitionen i artikel 4.28 i direktiv 2016/xx/EU.
 - (21) *finansiellt företag*: enligt definitionen i artikel 4.20 i direktiv 2016/xx/EU.
 - (22) *gruppmedlem*: alla skattebetalare som tillhör en och samma grupp, enligt definitionen i artiklarna 5 och 6. När en skattskyldig bedriver en skattepliktig verksamhet i en medlemsstat eller flera andra medlemsstater än den där denne har sin skatterättsliga hemvist ska varje skattepliktig verksamhet behandlas som en gruppmedlem.
 - (23) *konsoliderad skattebas*: summan av alla gruppmedlemmars skattebaser beräknade i enlighet med direktiv 2016/xx/EU.
 - (24) *gruppintern transaktion*: alla transaktioner mellan parter som är medlemmar i samma grupp vid den tidpunkt då transaktionen utförs och de anknutna inkomsterna och utgifterna måste redovisas.
 - (25) *tilldelad andel*: den andel av en grupps konsoliderade skattebas som tilldelas en gruppmedlem i enlighet med kapitel VIII.
 - (26) *behörig myndighet*: den myndighet som respektive medlemsstat utsett att hantera alla frågor som rör genomförandet av detta direktiv.
 - (27) *huvudskattemyndighet*: den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den huvudskattskyldige har sin hemvist eller, om det avser ett fast driftställe för en skattskyldig utan hemvist, den medlemsstat där det fasta driftstället är beläget.

- (28) *nationell bolagsskattelagstiftning*: enligt definitionen i artikel 4.32 i direktiv 2016/xx/EU.

Kommissionen får anta delegerade akter i enlighet med artikel 75 för att fastställa definitioner av andra begrepp.

KAPITEL II

REGLER FÖR SKATTERÄTTSLIG HEMVIST OCH TERRITORIALITET

Artikel 4 *Skatterättslig hemvist*

1. Ett företag som har sitt huvudkontor, sitt registrerade säte eller platsen för den verkliga ledningen av företaget i en medlemsstat och som inte betraktas som skatterättsligt hemmahörande i ett tredjeland, i enlighet med ett avtal mellan den medlemsstaten och det tredjelandet, ska anses ha skatterättslig hemvist i den medlemsstaten.
2. Ett företag som har skatterättslig hemvist i flera medlemsstater, ska anses ha hemvist i den medlemsstat där dess verkliga ledning finns.
3. Om platsen för den verkliga ledningen i en gruppmedlem som bedriver rederiverksamhet eller transporter på inre vattenvägar finns på ett fartyg eller en båt, ska företaget i gruppen anses ha sin skatterättsliga hemvist i den medlemsstat där fartygets eller båtens hemmahamn är belägen eller, om det inte finns någon sådan hemmahamn, i den medlemsstat där fartygs- eller båtoperatören har sin hemvist.
4. En skattskyldig med hemvist ska vara skyldig att betala skatt på alla intäkter som härrör från alla källor, vare sig detta sker inom eller utanför den medlemsstat där denne har sin skatterättsliga hemvist.
5. En skattskyldig utan hemvist ska vara skyldig att betala skatt på samtliga intäkter från den verksamhet som bedrivs i ett fast driftsställe i en medlemsstat.

KAPITEL III

KONSOLIDERING

Artikel 5 *Moderbolag och berättigade dotterbolag*

1. Ett berättigat dotterbolag innebär alla direkta dotterbolag och underliggande dotterbolag i vilket moderbolaget har följande rättigheter:
 - (a) Rätt att utöva mer än 50 % av rösträtterna, eller
 - (b) en ägarandel uppgående till mer än 75 % av dotterbolagets kapital eller äger mer än 75 % av de rösträtter som ger rätt till del i vinsten.

2. Vid beräkningen av de gränsvärden som avses i punkt 1 när det gäller underliggande dotterbolag ska följande regler gälla:
- (a) När röstandelsgränsvärdet nås i fråga om ett dotterbolag ska moderbolaget anses inneha 100 % av rösterna.
 - (b) Rätten till vinst och ägarandelar av kapitalet ska beräknas genom att multiplicera direkta och indirekta andelar i dotterbolagen på respektive nivå. Ägarandelar som uppgår till 75 % eller mindre och som innehas direkt eller indirekt av moderbolaget, inbegripet andelar i företag med hemvist i ett tredjeland, ska också beaktas vid beräkningen.

Artikel 6

Grupper

1. En skattskyldig med hemvist ska bilda en grupp tillsammans med följande:
 - (a) Alla dess fasta driftställen som är belägna i en medlemsstat.
 - (b) Alla fasta driftställen som är belägna i en medlemsstat och som tillhör dess berättigade dotterbolag med skatterättslig hemvist i ett tredjeland.
 - (c) Alla dess berättigade dotterbolag med skatterättslig hemvist i en medlemsstat, inbegripet fasta driftställen tillhörande dotterföretag där dessa fasta driftställen är belägna i en medlemsstat.
 - (d) Andra skattskyldiga med hemvist, inklusive deras fasta driftställen som är belägna i en medlemsstat där alla skattskyldiga med skatterättslig hemvist är berättigade dotterbolag till en skattskyldig utanför systemet som har skatterättslig hemvist i ett tredjeland, med en form som liknar en av de bolagsformer som anges i bilaga I och som uppfyller kravet i artikel 2.1 c.
2. En skattskyldig utan hemvist ska bilda en grupp med alla av dess fasta driftställen som är belägna i en medlemsstat eller flera medlemsstater och med alla dess berättigade dotterbolag med hemvist i en medlemsstat för skatteändamål, inbegripet fasta driftställen tillhörande de dotterbolag som också är belägna i en medlemsstat eller flera medlemsstater.
3. Ett företag som är insolvent eller försatts i likvidation får inte bli gruppmedlem. En skattskyldig som förklaras vara insolvent eller som avvecklas ska omedelbart träda ut ur gruppen.

Artikel 7

Konsolideringens effekter

1. Alla gruppmedlemmars skattebaser ska läggas samman till en konsoliderad skattebas.
2. När den konsoliderade skattebasen är negativ ska förlusten överföras och avräknas mot nästa positiva konsoliderade skattebas. När den konsoliderade skattebasen är positiv ska den fördelas i enlighet med kapitel VIII.

Artikel 8 *Tidsfrister*

1. En skattskyldig som är en gruppmedlem måste utan avbrott under hela beskattningsåret uppfylla de gränsvärden som avses i artikel 5.
2. En skattskyldig blir medlem i en grupp den dag då gränsvärdena i enlighet med artikel 5 nås. Gränsvärdena måste nås under minst nio på varandra följande månader, i annat fall ska den skattskyldige behandlas som om den aldrig varit medlem i gruppen.
3. En skattskyldig upphör att ingå i gruppen dagen efter det att den inte längre uppfyller gränsvärdena i artikel 5.

Artikel 9 *Undanröjande av gruppinterna transaktioner*

1. Med undantag av de fall som avses i artiklarna 42.2 och 43 ska vinster och förluster som uppstår till följd av gruppinterna transaktioner inte tas med i beräkningen av den konsoliderade skattebasen.
2. Grupper ska använda en konsekvent och tillräckligt dokumenterad metod för redovisning av gruppinterna transaktioner. Grupper får bara ändra denna metod av giltiga affärsmässiga skäl och bara i början av ett beskattningsår.
3. Metoden för redovisning av gruppinterna transaktioner ska göra det möjligt att identifiera alla gruppinterna transfereringar och försäljningar till den lägsta kostnaden för tillgångar som inte är föremål för avskrivning eller skattevärdet för avskrivningsbara tillgångar.
4. Gruppinterna transfereringar ska inte ändra status för egengenererade immateriella tillgångar.

Artikel 10 *Kupongskatt och annan källskatt*

För transaktioner inom gruppen får inga kupongskatter eller andra källskatter tas ut.

KAPITEL IV

INTRÄDE I OCH UTTRÄDE UR GRUPPEN

Artikel 11 *Anläggningstillgångar vid inträde i gruppen*

1. När en skattskyldig, den dag den ansluter sig till en grupp, är den ekonomiska ägaren av icke-avskrivningsbara eller individuellt avskrivningsbara anläggningstillgångar, och om, inom fem år från den dag då den skattskyldige anslöt sig till gruppen, någon av dessa tillgångar avyttrats ska den tilldelade andelen för den gruppmedlem som var ekonomisk ägare av dessa tillgångar på dagen för inträdet, justeras genom att intäkterna från avyttringen läggs till den tilldelade andelen och genom att man från den andelen drar av kostnaderna för icke-avskrivningsbara tillgångar och det

skattemässiga värdet av avskrivningsbara tillgångar. Denna justering ska göras under det beskattningsår då avyttringen av tillgångarna ägde rum.

2. Den justering som avses i punkt 1 ska också göras med avseende på finansiella tillgångar, med undantag av egna aktier och andelar som ger upphov till skattebefriade inkomster.
3. Den justering som avses i punkt 1 ska inte tillämpas när den skattskyldige som ansluter sig till gruppen kom från någon annan grupp som omfattades av detta direktiv.
4. Om en skattskyldig, till följd av en omstrukturering inte längre existerar eller inte längre har ett fast driftställe i den medlemsstat där den hade skatterättslig hemvist den dag den trädde in i gruppen, ska den skattskyldige vid tillämpningen av denna artikel anses ha ett fast driftställe i den medlemsstaten.

Artikel 12

Långfristiga kontrakt vid inträde i gruppen

1. Intäkter och kostnader som i enlighet med artikel 22.2 och 22.3 i direktiv 2016/xx/EU anses ha upplupit eller uppkommit innan detta direktiv började gälla för den skattskyldige, men som ännu inte inbegripits i skattebasen enligt de nationella bolagsskatteregler som tidigare gällde för den skattskyldige, ska läggas till eller dras av från den relevanta gruppmedlemmens tilldelade andel i enlighet med den nationella lagstiftningens regler om tidsfrister.
2. Intäkter som, innan detta direktiv började gälla för den skattskyldige, har beskattats enligt nationell bolagsskattelagstiftning med ett högre belopp än vad som skulle ha ingått i skattebasen i enlighet med artikel 22.2 i direktiv 2016/xx/EU, ska dras av från den relevanta gruppmedlemmens tilldelade andel under det första beskattningsår som detta direktiv tillämpas.
3. Om andelen som tilldelas en gruppmedlem under beskattningsåret inte är tillräcklig för att fullt ut kompensera de avdragsgilla belopp som avses i punkterna 1 och 2, ska de belopp som inte dragits av överföras till kommande år till dess de avräknats mot den andel som tilldelats den gruppmedlemmen.

Artikel 13

Avsättningar, intäkter och avdrag vid inträde i gruppen

1. Avsättningar och avdrag för osäkra fordringar som avses i artiklarna 23 och 25 i direktiv 2016/xx/EU ska bara vara avdragsgilla i den mån de uppstår till följd av verksamheter eller transaktioner som har utförts efter det att detta direktiv började gälla för den skattskyldige.
2. Intäkter som enligt artikel 16 i direktiv 2016/xx/EU anses ha upplupit innan detta direktiv började gälla för den skattskyldige, men som ännu inte inbegripits i skattebasen enligt de nationella bolagsskatteregler som tidigare gällde för den skattskyldige, ska läggas till den relevanta gruppmedlemmens tilldelade andel i enlighet med den nationella lagstiftningens regler om tidsfrister.
3. Kostnader som uppkommit efter det att detta direktiv började gälla för den skattskyldige, men i fråga om verksamheter eller transaktioner som utförts tidigare och för vilka inget avdrag gjordes enligt tillämpliga nationella bolagsskatteregler, ska bara vara avdragsgilla gentemot den tilldelade andelen för den relevanta

gruppmedlemmen, såvida inte dessa kostnader uppkommer mer än fem år efter det att den skattskyldige trädde in i gruppen.

Kostnader som uppstår enligt de nationella bolagsskatteregler som ännu inte hade dragits av när detta direktiv började gälla för den skattskyldige ska bara vara avdragsgilla gentemot den tilldelade andelen för den relevanta gruppmedlem som beräknats i enlighet med detta direktiv, i lika stora belopp spridda över en femårsperiod. Utgifter som inbegriper lånekostnader ska vara avdragsgilla i enlighet med artikel 13 i direktiv 2016/xx/EU.

Om den andel som tilldelats en under beskattningsåret inte är tillräcklig för att fullt ut kompensera de avdragsgilla belopp som avses i punkterna 1 och 2, ska de belopp som inte dragits av överföras till kommande år till dess de avräknats mot den andel som tilldelats den gruppmedlemmen.

4. Belopp som dragits av innan detta direktiv började gälla för den skattskyldige får inte dras av på nytt.

Artikel 14

Tidpunkt för avskrivning när ett företag träder in i eller ut ur en grupp

Avskrivning av tillgångar som tillhör en skattskyldig som träder in i eller ut ur en grupp under ett beskattningsår ska beräknas i proportion till det antal kalendermånader under vilka den skattskyldige tillhörde gruppen under beskattningsåret.

Artikel 15

Förluster före inträde i gruppen

Förluster som har uppkommit för en gruppmedlem i enlighet med nationella bolagsskatteregler eller direktiv 2016/xx/EU innan detta direktiv började gälla för den gruppmedlemmen får avräknas gentemot den tilldelade andelen för den gruppmedlemmen, om och i den mån detta föreskrivs i nationella bolagsskatteregler eller i direktiv 2016/xx/EU.

Artikel 16

En grupps avveckling

Beskattningsåret för en grupp ska upphöra när gruppen upplösts. Den konsoliderade skattebasen och eventuella förluster för gruppen som inte dragits av ska tilldelas varje enskild gruppmedlem i enlighet med kapitel VIII på grundval av värdet på de fördelningsfaktorer som gäller för det beskattningsår då gruppen avvecklas.

Artikel 17

Avskrivning efter det att en grupp upphört

När en grupp upphör ska avskrivningen av dess tillgångar under det beskattningsår då gruppen upphör beräknas i proportion till det antal kalendermånader under vilka gruppen var verksam under det beskattningsåret.

Artikel 18

Förluster efter det att en grupp avvecklats

Efter det att en grupp avvecklas ska förluster i gruppen behandlas enligt följande:

- (a) Förluster för en skattebetalare som har valt att tillämpa reglerna i direktiv 2016/xx/EU ska överföras och avräknas i enlighet med artikel 41 i det direktivet.
- (b) Förluster för en skattebetalare som träder in i en annan grupp ska överföras och avräknas mot den berörda gruppmedlemmens tilldelade andel, med förbehåll för de begränsningar som avses i artikel 41.3 i direktiv 2016/xx/EU.
- (c) Om skattebetalaren återgår till nationella bolagsskatteregler ska förlusterna överföras och avräknas i enlighet med de nationella bolagsskatteregler som blir tillämpliga, som om dessa förluster uppstod när skattebetalaren omfattades av de reglerna.

Artikel 19

Anläggningstillgångar vid utträde ur gruppen

Intäkter från icke-avskrivningsbara eller individuellt avskrivningsbara anläggningstillgångar, utom de som gett upphov till ett reducerat undantag i enlighet med artikel 24, som avyttras inom tre år efter det att den skattebetalare som är ekonomisk ägare av dessa tillgångar träder ut ur gruppen, ska adderas till gruppens konsoliderade skattebas under det år då avyttringen görs. Kostnaderna för icke-avskrivningsbara anläggningstillgångar och det skattemässiga värdet av individuellt avskrivningsbara anläggningstillgångar ska dras av från skattebasen.

Samma regel ska gälla för finansiella tillgångar, med undantag av egna aktier och andelar som ger upphov till skattebefriade intäkter.

Intäkterna från dessa avyttringar som läggs till gruppens konsoliderade skattebas är inte skattepliktiga.

Artikel 20

Egengenererade immateriella tillgångar

När en skattskyldig som är ekonomisk ägare av en eller flera egengenererade immateriella tillgångar träder ut ur en grupp, ska ett belopp motsvarande kostnaderna för dessa tillgångar avseende FoU, marknadsföring och annonsering under de föregående fem åren läggas till den konsoliderade skattebasen i slutet av året. Det belopp som läggs till får emellertid inte överstiga värdet av tillgångarna när den skattskyldige träder ut ur gruppen. Dessa kostnader ska tilldelas den skattskyldige som träder ut ur gruppen och behandlas i enlighet med de nationella bolagsskatteregler som blir tillämpliga på den skattskyldige eller, om den skattskyldige träder in i en annan grupp, ska dessa kostnader tilldelas under det beskattningsår som den skattskyldige trädde in i den andra gruppen.

Artikel 21

Förluster vid utträde ur gruppen

Några förluster ska inte fördelas på en gruppmedlem som träder ut ur en grupp.

KAPITEL V

OMSTRUKTURERINGAR

Artikel 22

Omstruktureringar inom en grupp

1. En omstrukturering inom en grupp eller en överföring av sätet för en skattskyldig som ingår i en grupp ska inte ge upphov till vinster eller förluster vid fastställandet av den konsoliderade skattebasen.
2. I de fall en omstrukturering eller en serie transaktioner mellan gruppmedlemmar inom en period av två år medför att i princip alla tillgångar hos en skattskyldig överförs till en annan medlemsstat, vilket leder till en betydande ändring i tillgångsfaktorn, ska de överförda tillgångarna tilldelas den överförande skattskyldiges tillgångsfaktor under en maximal period av fem år efter denna överföring, så länge som ett företag i gruppen fortsätter att vara den ekonomiska ägaren av tillgångarna.
3. Vid tillämpningen av denna artikel ska den överförande skattskyldige, som avses i punkt 2, men som inte längre existerar eller inte längre har ett fast driftställe i den medlemsstat från vilken tillgångarna överfördes, anses ha ett fast driftställe i denna medlemsstat.

Artikel 23

Hantering av förluster när en omstrukturering sker mellan två eller flera grupper

1. När en eller flera grupper, som ett resultat av en omstrukturering, eller två eller flera gruppmedlemmar blir medlemmar i en annan grupp ska eventuella förluster för den tidigare existerande gruppen eller grupperna som inte dragits av tilldelas var och en av gruppmedlemmarna i enlighet med kapitel VIII, på grundval av de faktorer som gäller i slutet av det beskattningsår då omstruktureringen sker. Förluster för den tidigare existerande gruppen eller grupperna som inte dragits av ska överföras till kommande år.

Om två eller flera gruppmedlemmar blir en del av en annan grupp ska inga förluster som inte dragits av i den första gruppen tilldelas enligt vad som avses i punkt 1, förutsatt att det gemensamma värdet av faktorerna tillgångar och arbetskraft för de gruppmedlemmar som träder ut uppgår till mindre än 20 % av värdet av dessa två faktorer för hela den första gruppen.
2. Om två eller flera huvudskattebetalare slås samman i den mening som avses i leden i) och ii) i artikel 2 a i rådets direktiv 2009/133/EG¹⁵ ska eventuella förluster för en grupp som inte dragits av tilldelas medlemmarna i enlighet med kapitel VIII, på grundval av de faktorer som föreligger i slutet av det beskattningsår då

¹⁵

Rådets direktiv 2009/133/EG av den 19 oktober 2009 om ett gemensamt beskattningssystem för fusion, fission, partiell fission, överföring av tillgångar och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater samt om flyttning av ett europabolags eller en europeisk kooperativ förenings säte från en medlemsstat till en annan (EUT L 310, 25.11.2009, s. 34).

sammanslagningen äger rum. Förluster som inte dragits av ska överföras till kommande år.

KAPITEL VI

TRANSAKTIONER MELLAN GRUPPEN OCH ANDRA FÖRETAG

Artikel 24

Otillåtet undantag för aktieavyttring

1. När en skattskyldig träder ut ur gruppen, som ett resultat av en avyttring av aktier, och den skattskyldige under innevarande eller tidigare beskattningsår genom gruppinterna transaktioner förvärvat en eller flera anläggningstillgångar som inte skrivs av i en grupp av tillgångar, ska ett belopp motsvarande dessa tillgångar uteslutas från den skattebefrielse som anges i artikel 8c i direktiv 2016/xxx/EU, såvida det inte påvisas att de gruppinterna transaktionerna utfördes av giltiga affärsmässiga skäl.
2. De belopp som utesluts från den skattebefrielse som avses i punkt 1 ska vara marknadsvärdet för den fasta tillgången eller tillgångarna när den skattskyldige träder ut ur gruppen, med avdrag för de skattemässiga värdet av de fasta tillgångarna eller de kostnader som avses i artikel 19 i direktiv 2016/xx/EU.
3. När den verkliga ägaren av de aktier som avyttras är en skattskyldig utanför systemet eller en skattskyldig utan hemvist där dessa aktier tilldelas dess huvudkontor eller fasta driftställe i ett tredjeland, ska tillgångens eller tillgångarnas marknadsvärde vid tidpunkten för avyttringen av aktierna, med avdrag för skattevärdet, anses ha mottagits av den skattskyldige som innehade tillgången eller tillgångarna innan den gruppinterna transaktion som avses i första stycket.

Artikel 25

Skattelättnad

1. Ett skattetavdrag som avses i artikel 55.1 i direktiv 2016/xx/EU ska i enlighet med kapitel VIII delas bland gruppmedlemmarna.
2. Skatteavdraget som avses i punkt 1 ska beräknas separat för varje medlemsstat eller tredjeland och varje typ av intäkt. Det får inte överstiga det belopp som skulle följa av att intäkten hänförs till en skattskyldig eller ett fast driftställe som omfattas av bolagsskattesatsen i den medlemsstat där den skattskyldige har skatterättslig hemvist eller där det fasta driftstället är beläget.

Artikel 26

Kupongskatt

Räntor och royalties som betalas av en gruppmedlem till en mottagare utanför gruppen får omfattas av kupongskatt i enlighet med tillämpliga regler i nationell lagstiftning och eventuella tillämpliga dubbelbeskattningsavtal, i den medlemsstat där gruppmedlemmen har sin skatterättsliga hemvist eller är belägen, beroende på omständigheterna. Kupongskatten ska

delas mellan medlemsstaterna i enlighet med kapitel VIII, enligt den formel som gäller för det beskattningsår då skatten tas ut.

KAPITEL VII

TRANSPARENTA FÖRETAG

Artikel 27

Regler för fastställande av transparens i fråga om företag i tredjeländer

Behandling av ett företag beläget i ett tredjeland i vilket minst två gruppmedlemmar har en andel ska fastställas i ett avtal mellan de berörda medlemsstaterna. Huvudskattemyndigheten ska fatta beslut om det inte finns något avtal.

KAPITEL VIII

BERÄKNING AV DEN GEMENSAMMA KONSOLIDERADE SKATTEBASEN

Artikel 28

Allmänna regler

1. Den konsoliderade skattebasen ska för varje beskattningsår delas mellan gruppmedlemmarna enligt en fördelningsnyckel. Vid fastställandet av den tilldelade andelen för en gruppmedlem A ska följande formel användas, varvid faktorerna försäljning, arbetskraft och tillgångar ska få lika stor vikt:

$$\text{Share A} = \left(\frac{1}{3} \frac{\text{Sales}^A}{\text{Sales}^{\text{Group}}} + \frac{1}{3} \left(\frac{1}{2} \frac{\text{Payroll}^A}{\text{Payroll}^{\text{Group}}} + \frac{1}{2} \frac{\text{No of employees}^A}{\text{No of employees}^{\text{Group}}} \right) + \frac{1}{3} \frac{\text{Assets}^A}{\text{Assets}^{\text{Group}}} \right) * \text{Con'd Tax Base}$$

2. Den konsoliderade skattebasen för en grupp ska bara delas när den är positiv.
3. Beräkningarna för att dela den konsoliderade skattebasen ska utföras i slutet av gruppens beskattningsår.
4. En period på 15 dagar eller fler under en kalendermånad ska betraktas som en hel månad.
5. Vid fastställandet av den andel som tilldelats en gruppmedlem ska faktorerna försäljning, arbetskraft och tillgångar få lika stor vikt:

Artikel 29

Skyddsklausul

Om den huvudskattskyldige eller en behörig myndighet anser att resultatet av tilldelningen till en gruppmedlem inte ger en rättvisande bild av omfattningen av det företags affärsverksamhet, får den huvudskattskyldige eller den berörda myndigheten begära att en alternativ metod används för att beräkna varje gruppmedlems skatteandel. Om, efter samråd mellan de behöriga myndigheterna och i tillämpliga fall diskussioner som hålls i enlighet med

artiklarna 77 och 78, alla dessa myndigheter samtycker till den alternativa metoden, ska denna användas. Huvudskattemyndighetens medlemsstat ska informera kommissionen om den alternativa metod som används.

Artikel 30

Inträde i och utträde ur gruppen

Den beräknade andelen för en skattskyldig som ansluter sig eller lämnar en grupp under ett beskattningsår ska beräknas i proportion till det antal kalendermånader som den skattskyldige tillhörde gruppen under beskattningsåret.

Artikel 31

Transparenta företag

De faktorer som används vid beräkningen av den tilldelade andelen för en gruppmedlem som innehar en andel i ett transparent företag ska inbegripa försäljning, arbetskraft och tillgångar i ett transparent företag, i proportion till den skattskyldiges andel av det företags vinster och förluster.

Artikel 32

Sammansättning av arbetskraftsfaktorn

1. Arbetskraftsfaktorn ska till ena hälften bestå av en gruppmedlems totala lönekostnader i täljaren och gruppens totala lönekostnader i nämnaren, och till andra hälften av gruppmedlems antal anställda i täljaren och gruppens antal anställda i nämnaren. När en enskild anställd inbegrips i arbetskraftsfaktorn för en gruppmedlem ska lönekostnaden för den personen också hänföras till arbetskraftsfaktorn för samma gruppmedlem.
2. Antalet anställda ska beräknas vid utgången av beskattningsåret.
3. Definitionen av begreppet anställd ska bestämmas av den nationella lagstiftningen i den medlemsstat där arbetet utförs.

Artikel 33

Uppdelning av anställda och lönekostnader

1. Anställda ska inbegripas i arbetskraftsfaktorn för den gruppmedlem som avlönar dem.
2. Genom undantag från punkt 1, om anställda fysiskt utför sitt arbete under kontroll och ansvar av en annan gruppmedlem än den som avlönar dem, ska dessa anställda och lönekostnaderna för dem inbegripas i den förstnämnda gruppmedlemmens arbetskraftsfaktor.

Denna regel ska bara tillämpas när samtliga följande villkor är uppfyllda:

- (a) Denna typ av anställning varar oavbrutet under en period av minst tre månader.
 - (b) Denna typ av anställda utgör minst 5 % av det totala antalet anställda för den gruppmedlem som avlönar dem.
3. Anställda ska innefatta personer som, även om de inte är anställda direkt av en gruppmedlem, utför arbetsuppgifter som liknar de anställdas arbetsuppgifter.

4. Lönekostnader ska innefatta alla kostnader för löner, bonus och alla andra ersättningar till anställda, inklusive relaterade pensionskostnader och sociala kostnader som bärs av arbetsgivaren samt kostnader som motsvarar kostnader för personer enligt vad som avses i punkt 3.
5. Lönekostnaderna ska anses motsvara de kostnader för löner som arbetsgivaren behandlar som avdragsgilla under ett beskattningsår.

Artikel 34

Tillgångsfaktorns sammansättning

1. Tillgångsfaktorn ska utgöras av genomsnittsvärdet av alla materiella anläggningstillgångar som ägs, hyrs eller leasas av en gruppmedlem (täljaren) och genomsnittsvärdet för alla materiella anläggningstillgångar som ägs, hyrs eller leasas av gruppen (nämnaren).
2. Under de fem år som följer på det att en skattskyldig trätt in i en befintlig eller ny grupp ska i dennes tillgångsfaktor även ingå den skattskyldiges totala kostnader för forskning, utveckling, marknadsföring och annonsering under de sex åren före det att denne trädde in i gruppen.

Artikel 35

Uppdelning av tillgångar

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 22.2 och 22.3 ska en tillgång ingå i den ekonomiska ägarens tillgångsfaktor. Om den ekonomiska ägaren inte kan fastställas ska tillgången ingå i den juridiska ägarens tillgångsfaktor.

En tillgång som inte faktiskt används av den ekonomiska ägaren ska ingå i den faktor för den gruppmedlem som faktiskt använder tillgången, förutsatt att tillgångarna utgör mer än 5 % av det skattemässiga värdet av den gruppmedlems materiella anläggningstillgångar som faktiskt använder den.
2. Förutom tillgångar som leasas mellan gruppmedlemmar ska leasade tillgångar ingå i den gruppmedlems tillgångsfaktor som är leasegivare eller leasetagare av tillgången. Detsamma ska gälla för hyrda tillgångar.

Artikel 36

Värdering

1. Mark och andra icke-avskrivningsbara materiella anläggningstillgångar ska värderas till anskaffningsvärdet.
2. En individuellt avskrivningsbar materiell anläggningstillgång ska värderas till genomsnittet av dess skattemässiga värde i början och i slutet av ett beskattningsår.

Om en individuell avskrivningsbar materiell anläggningstillgång, på grund av en eller flera gruppinterna transaktioner, inkluderas i en gruppmedlems tillgångsfaktor under kortare tid än ett beskattningsår ska värdet beräknas med avseende på antalet månader som tillgången ingick i den gruppmedlemmens tillgångsfaktor.
3. En grupp anläggningstillgångar, som avses i artikel 37 i direktiv 2016/xx/EU, ska värderas till genomsnittet av dess skattemässiga värde i början och i slutet av ett beskattningsår.

4. Den som hyr eller leasar en tillgång, men som inte är den ekonomiska ägaren, ska värdera den hyrda eller leasade tillgången till åtta gånger nettoårshyran eller åtta gånger den årliga leaseingbetalningen netto efter avdrag för alla intäkter för andrahandsuthyrning eller leasing i andra hand.

Om en gruppmedlem hyr ut eller leasar en tillgång men inte är dess ekonomiska ägare ska den uthyrda eller leasade tillgångens värde beräknas till åtta gånger nettoårshyran eller åtta gånger den årliga leaseingbetalningen netto.

5. En tillgång som säljs av en gruppmedlem till en person utanför gruppen, efter en gruppintern transferering under samma eller föregående beskattningsår, ska ingå i den transfererande gruppmedlemmens tillgångsfaktor för perioden mellan den gruppinterna transfereringen och försäljningen till personen utanför gruppen, utom om de berörda gruppmedlemmarna visar att den gruppinterna transfereringen utfördes av verkliga affärsmissiga skäl.

Artikel 37

Försäljningsfaktorns sammansättning

1. Försäljningsfaktorn ska bestå av den totala försäljning som tilldelats en gruppmedlem (inkluderat fasta driftställen som anses vara befintliga enligt artikel 22.3) som säljare och gruppens totala försäljning som nämnare.
2. Med försäljning avses intäkter från all försäljning av varor och alla tjänster efter avdrag för rabatter och returer, exklusive mervärdesskatt, andra skatter och avgifter. Undantagna intäkter, räntor, utdelningar, royalties och intäkter från avyttring av anläggningstillgångar ska inte ingå i försäljningsfaktorn såvida det inte rör sig om intäkter som förvärvats inom ramen för den löpande verksamheten. Försäljning inom gruppen av varor och tjänster ska inte ingå i försäljningsfaktorn.
3. Försäljningen ska värderas i enlighet med artikel 20 i direktiv 2016/xx/EU.

Artikel 38

Försäljning enligt destinationsort

1. Försäljning av varor ska ingå i försäljningsfaktorn för den gruppmedlem som är belägen i den medlemsstat dit varorna slutgiltigt försänds eller transporteras till den person som förvärvar dem. Om denna plats inte kan fastställas ska försäljningen av varorna tilldelas den gruppmedlem som är belägen i den medlemsstat där varorna senast lokaliseras.
2. Tillhandahållande av tjänster ska ingå i försäljningsfaktorn för den gruppmedlem som är belägen i den medlemsstat där tjänsterna fysiskt levereras.
3. Undantagna intäkter, räntor, utdelningar, royalties och intäkter från avyttring av anläggningstillgångar som ingår i försäljningsfaktorn ska tilldelas mottagaren av dessa intäkter, räntor, utdelningar och royalties.
4. Om det inte finns någon gruppmedlem i den medlemsstat dit varorna skickas eller där tjänsterna tillhandahålls, eller om varorna skickas till eller tjänsterna tillhandahålls i ett tredjeland ska försäljningen av varorna och tjänsterna ingå i försäljningsfaktorn för alla gruppmedlemmar i förhållande till deras arbetskrafts- och tillgångsfaktorer.
5. Om det finns flera gruppmedlemmar i den medlemsstat dit varorna skickas eller där tjänsterna tillhandahålls ska försäljningarna ingå i försäljningsfaktorn för alla

gruppmedlemmar som är belägna i den medlemsstaten i förhållande till deras arbetskrafts- och tillgångsfaktorer.

Artikel 39

Närmare regler om beräkningen av faktorer

Kommissionen får anta genomförandeakter som fastställer närmare regler för beräkning av arbetskrafts-, tillgångs- och försäljningsfaktorer, uppdelningen av anställda och lönekostnader, tillgångar och försäljning till respektive faktor samt värderingen av tillgångarna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 77.2.

Artikel 40

Beräkning av tillgångs- och försäljningsfaktorer för finansinstitut

1. Finansinstituts tillgångsfaktor enligt vad som avses i leden a, d, e, f, g, h och i i artikel 4.29 i direktiv 2016/xx/EU ska vara 10 % av värdet av finansiella tillgångar, med undantag för egna aktier och andelar som ger upphov till skattebefriade intäkter. Finansiella tillgångar ska inkludera tillgångar som innehas för handel enligt vad som avses i artikel 21 i direktiv 2016/xx/EU. Finansiella tillgångar ska ingå i tillgångsfaktorn för den gruppmedlem som hade dessa tillgångar i sin bokföring när den blev medlem i gruppen.
2. Finansinstituts försäljningsfaktor enligt vad som avses i leden a, d, e, f, g, h och i i artikel 4.29 i direktiv 2016/xx/EU ska vara 10 % av värdet av dess intäkter i form av räntor, avgifter, provisioner och intäkter från värdepapper, exklusive mervärdesskatt, andra skatter och avgifter. Försäljning inom gruppen ska inte ingå. Vid tillämpningen av artikel 38.2 ska finansiella tjänster, när det gäller ett lån med säkerhet, anses ha tillhandahållits i den medlemsstat där säkerheten ställts eller, om den medlemsstaten inte kan fastställas, den medlemsstat i vilken säkerheten är registrerad. Övriga finansiella tjänster ska anses ha tillhandahållits i den medlemsstat där låntagaren eller den person som betalar avgifter, provisioner eller andra intäkter befinner sig. Om låntagaren eller den person som betalar avgifter, provisioner eller andra intäkter inte kan identifieras eller om den medlemsstat där säkerheten har ställts eller är registrerad inte kan fastställas ska försäljningarna tilldelas alla gruppmedlemmar i förhållande till deras arbetskrafts- och tillgångsfaktorer.

Artikel 41

Beräkning av tillgångs- och försäljningsfaktorer för försäkringsbolag

1. Tillgångsfaktorn för försäkringsbolag ska, enligt vad som avses i leden b och c i artikel 4 i direktiv 2016/xx/EU, vara 10 % av den finansiella tillgångens värde enligt vad som avses i artikel 40.1.
2. Försäkringsföretags försäljningsfaktor ska, enligt vad som avses i leden b och c i artikel 4.29 i direktiv 2016/xx/EU, inkludera 10 % av alla premieinkomster, efter avdrag för återförsäkring, för delad avkastning på placeringstillgångar överförd från den icke-tekniska redovisningen, övriga tekniska intäkter, efter avdrag för återförsäkring, intäkter från investeringar, avgifter och provisioner, med undantag för mervärdesskatt, andra skatter och avgifter. Vid tillämpningen av artikel 38.2 ska försäkringstjänster anses tillhandahållas i försäkringstagarens medlemsstat. Övrig

försäljning ska tilldelas alla gruppmedlemmar i förhållande till deras arbetskrafts- och tillgångsfaktorer.

Artikel 42 *Olja och gas*

Genom undantag från artikel 38.1, 38.2 och 38.3 ska en gruppmedlems försäljning vars verksamhet i huvudsak bedrivs inom området prospektering eller produktion av olja eller gas tilldelas gruppmedlemmen i den medlemsstat där oljan eller gasen ska utvinnas eller produceras.

Genom undantag från artikel 38.4 och 38.5, om det inte finns någon gruppmedlem i den medlemsstat där oljan och gasen prospekteras eller produceras eller om prospekteringen eller produktionen sker i ett tredjeland där den gruppmedlem som utför prospekteringen eller produktionen av oljan eller gasen inte har ett fast driftställe, ska försäljningen tilldelas den gruppmedlemmen.

Artikel 43 *Sjöfart, transporter på inre vattenvägar och lufttransporter*

Intäkter, kostnader och andra avdragsgilla poster för en gruppmedlem, vars huvudsakliga verksamhet består i att utföra sjö- eller lufttransporter i internationell trafik eller bedriva sjöfart på inre vattenvägar, ska undantas från den gemensamma skattebasen och inte tilldelas i enlighet med reglerna i artikel 28. I stället ska dessa intäkter, kostnader och andra avdragsgilla poster tilldelas den gruppmedlemmen per transaktion och justeras för prissättning i enlighet med artikel 56 i direktiv 2016/xx/EU.

Aktieinnehav i och för den gruppmedlemmen ska beaktas vid fastställandet av huruvida det finns en grupp enligt vad som avses i artiklarna 5 och 6.

Artikel 44 *Poster som kan dras av från den tilldelade andelen*

Följande poster ska dras av från den tilldelade andelen:

- (a) Förluster som inte dragits av och som den skattskyldige ådragit sig innan denne blivit föremål detta direktiv, enligt vad som avses i artikel 15.
- (b) Förluster som inte dragits av och som uppkommit på gruppnivå enligt vad som avses i artikel 15, jämförd med artikel 18 b och artikel 23.
- (c) Belopp som avser avyttring av anläggningstillgångar enligt vad som avses i artikel 11, intäkter och kostnader för långfristiga kontrakt enligt vad som avses i artikel 12 och framtida utgifter enligt vad som avses i artikel 13.3.
- (d) När det gäller försäkringsbolag, frivilliga tekniska avsättningar enligt vad som avses i artikel 28d i direktiv 2016/xx/EU.
- (e) Gåvor och donationer till välgörenhetsorganisationer som är avdragsgilla enligt nationell lagstiftning enligt vad som avses i artikel 9.4 i direktiv 2016/xx/EU
- (f) Pensionsavsättningar som är avdragsgilla enligt nationell lagstiftning enligt vad som avses i artikel 24 i direktiv 2016/xx/EU.

Artikel 45
Skattskyldighet

Varje gruppmedlems skattskyldighet ska fastställas genom att den nationella skattesatsen tillämpas på den beräknade andelen, justerad i enlighet med artikel 44 och reducerad med de avdrag som föreskrivs i artikel 25.

KAPITEL IX

FÖRVALTNING OCH FÖRFARANDEN

Artikel 46
Anmälan om att bilda en grupp (grupptaxering)

1. Den huvudskattskyldige ska anmäla bildandet av en grupp till huvudskattemyndigheten för de övriga ledamöternas räkning minst tre månader innan det beskattningsår under vilket gruppen ska börja tillämpa detta direktiv inleds.
2. Den anmälan som avses i punkt 1 ska omfatta samtliga gruppmedlemmar, utom de rederier enligt vad som avses i artikel 2.4.
3. Huvudskattemyndigheten ska omedelbart vidarebefordra anmälan till de behöriga myndigheterna i alla medlemsstater där gruppmedlemmar har skatterättslig hemvist eller är etablerade i form av ett fast driftställe. Dessa myndigheter får lämna synpunkter och relevanta upplysningar när det gäller giltigheten för och omfattningen av anmälan till huvudskattemyndigheten inom en månad efter det att den mottagit anmälan.
4. Om ingen anmälan lämnas ska huvudskattemyndigheten utfärda bedömningar, inom sex månader efter det att avsaknaden av en anmälan konstaterats, för de beskattningsår under vilka gruppen anses ha existerat. Under inga omständigheter får dessa bedömningar sträcka sig längre än de föregående fem åren.

Artikel 47
Villkor för en grupp

1. Detta direktiv ska börja gälla för en grupp en månad efter det att anmälan om att bilda en grupp har mottagits enligt vad som avses i artikel 46.3 av de behöriga myndigheterna i alla medlemsstater i vilka gruppmedlemmar har skatterättslig hemvist eller är belägna i form av ett fast driftställe. Huvudskattemyndigheten ska informera huvudskattebetalaren i detta avseende.
2. En grupp ska tillämpa detta direktiv i den mån den förblir ansvarig i enlighet med artikel 2.1 och 2.2. Den huvudskattskyldige ska lämna en anmälan om avveckling till huvudskattemyndigheten om den grupp till vilken den tillhör som helhet inte längre uppfyller villkoren i artikel 2.1 och 2.2 vad gäller tillämpningen av detta direktiv.
3. En skattskyldig som inte längre omfattas av detta direktiv kan välja att fortsätta att tillämpa dessa regler under förutsättning att den skattskyldige uppfyller villkoren i artikel 2.3. Den skattskyldige kan också välja att tillämpa direktiv 2016/xx/EU om denne inte uppfyller villkoret i artikel 2.1d.

4. Den huvudskattskyldige som har valt att tillämpa detta direktiv i enlighet med artikel 2.3 och som beslutar att inte fortsätta denna tillämpning ska underrätta huvudskattemyndigheten om detta vid utgången av de fem beskattningsåren.
5. Den huvudskattskyldige i en grupp som har valt att tillämpa detta direktiv i enlighet med artikel 2.3 och som beslutar att förlänga tillämpningen vid utgången av de fem beskattningsåren ska förse huvudskattemyndigheten med bevis på att villkoren i leden a, b och d i artikel 2.1 är uppfyllda.

Artikel 48

Information i anmälan om att bilda en grupp

Följande uppgifter ska ingå i anmälan om att bilda en grupp:

- (a) Gruppmedlemmarnas identitet.
- (b) Bevis på att kriterierna i artiklarna 5 och 6 är uppfyllda.
- (c) Information om eventuella närstående företag enligt vad som avses i artikel 56 i direktiv 2016/xx/EU.
- (d) Skattebetalarnas rättsliga form, registrerade säte och plats för den verkliga ledningen.
- (e) Det beskattningsår då gruppen bildades.

Kommissionen kan anta en akt som inför ett standardformulär för anmälan om att bilda en grupp. Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 77.2.

Artikel 49

Granskning av anmälan om att bilda en grupp

1. Den huvudskattemyndighet till vilken anmälan om att bilda en grupp har lämnats ska, på grundval av de uppgifter som anges i anmälan, undersöka om gruppen uppfyller kraven i detta direktiv. Anmälan ska anses ha godkänts om den inte har avslagits av huvudskattemyndigheten inom tre månader efter mottagandet.
2. Om det vid en senare tidpunkt konstateras att den inlämnade förteckningen över gruppmedlemmar är felaktig ska detta inte leda till att anmälan om att bilda en grupp ogiltigförklaras, förutsatt att den skattskyldige lämnat alla uppgifter som krävs enligt vad som avses i artikel 48. Anmälan ska korrigeras och alla nödvändiga åtgärder ska vidtas från inledningen av det beskattningsår under vilket felet konstaterades.
3. Om ingen fullständig redovisning har lämnats kan huvudskattemyndigheten, i samförstånd med övriga berörda behöriga myndigheter, ogiltigförklara den ursprungliga anmälan, i vilket fall ändrade bedömningar av skattskyldigheten för gruppen eller gruppens medlemmar ska utfärdas i enlighet med de tidsfrister som anges i artikel 56.

Artikel 50

Beskattningsår

1. Samma beskattningsår ska gälla för samtliga gruppmedlemmar.
2. En skattskyldig ska under det år som denne träder in i en grupp anpassa sitt beskattningsår till gruppens beskattningsår. Den skattskyldiges tilldelade andel för

beskattningsåret ska beräknas proportionellt med beaktande av det antal kalendermånader under vilka företaget tillhört gruppen.

3. Skattebetalarens beräknade andel för det år under vilket denne träder ut ur gruppen ska beräknas i proportion till antalet kalendermånader under vilka företaget tillhört gruppen.

Artikel 51

Skattedeklaration och taxeringsbeslut

1. Den huvudskattskyldige ska för en grupps räkning lämna in en konsoliderad skattedeklaration till huvudskattemyndigheten.
2. Den konsoliderade skattedeklarationen ska betraktas som en beräkning av skattskyldighet för varje enskild gruppmedlem (taxeringsbeslut). Om en medlemsstats lagstiftning föreskriver att en skattedeklaration har rättslig status som ett taxeringsbeslut och ska behandlas som ett instrument för att driva in skatteskulder, ska den konsoliderade skattedeklarationen ha samma verkan i förhållande till en gruppmedlem som är skattskyldig i den medlemsstaten.
3. Om den konsoliderade skattedeklarationen inte har rättslig status som taxeringsbeslut för att driva in en skatteskuld kan en medlemsstats behöriga myndigheter utfärda ett nationellt instrument som bemyndigar indrivning i den medlemsstaten gentemot en gruppmedlem som har skatterättslig hemvist eller är etablerad i den medlemsstaten i form av ett fast driftställe. Ett sådant instrument ska innehålla de uppgifter som finns i den gruppmedlemmens konsoliderade skattedeklaration. Överklaganden ska bara kunna göras mot instrumentet på formella grunder och inte vad gäller själva taxeringsbeslutet. Den berörda medlemsstats lagstiftning ska styra förfarandet.
4. Den huvudskattskyldige ska bära ansvaret för alla förfarandemässiga skyldigheter som avser beskattningen av fasta driftställen enligt vad som avses i artikel 11.4 eller artikel 22.3.
5. Den konsoliderade skattedeklarationen ska lämnas till huvudskattemyndigheten inom nio månader efter det att beskattningsåret löpt ut.

Artikel 52

Den konsoliderade skattedeklarationens innehåll

Den konsoliderade skattedeklarationen ska innehålla följande uppgifter:

- (a) Den huvudskattskyldiges identitet.
- (b) Samtliga gruppmedlemmars identitet.
- (c) Eventuella närstående företags identitet enligt vad som avses i direktiv 2016/xx/EU.
- (d) Det beskattningsår som skattedeklarationen avser.
- (e) Beräkning av skattebasen för varje enskild medlem i gruppen.
- (f) Beräkning av den konsoliderade skattebasen.
- (g) Beräkning av den tilldelade andelen för varje enskild medlem i gruppen.
- (h) Beräkning av skattskyldigheten för varje enskild medlem i gruppen.

Artikel 53

Anmälan av fel i den konsoliderade skattedeklarationen

Den huvudskattskyldige ska till huvudskattemyndigheten anmäla fel i den konsoliderade skattedeklarationen. Huvudskattemyndigheten ska utfärda ett ändrat taxeringsbeslut i enlighet med artikel 56.3 när så är lämpligt.

Artikel 54

Underlåtelse att lämna in en skattedeklaration

Om en huvudskattskyldig underlåter att lämna en konsoliderad skattedeklaration ska huvudskattemyndigheten utfärda ett taxeringsbeslut som grundar sig på en uppskattning och beakta tillgänglig information. Den huvudskattskyldige får överklaga ett sådant taxeringsbeslut.

Artikel 55

Regler för elektronisk inlämning, skattedeklarationer och styrkande handlingar

Kommissionen får anta akter som fastställer regler om elektronisk inlämning av konsoliderade skattedeklarationer, formuläret för konsoliderade skattedeklarationer, formuläret för den enskilde skattebetalarens skattedeklaration och nödvändiga styrkande handlingar. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 77.2.

Artikel 56

Ändrat taxeringsbeslut

1. Huvudskattemyndigheten ska kontrollera att den konsoliderade skattedeklarationen har upprättats i enlighet med kraven i artikel 52.
2. Huvudskattemyndigheten får, när så krävs, utfärda ett ändrat taxeringsbeslut senast tre år efter sista inlämningsdagen för den konsoliderade skattedeklarationen eller, om ingen skattedeklaration inlämnats före den dagen, senast tre år efter det att ett taxeringsbeslut utfärdats i enlighet med artikel 54.

Ett ändrat taxeringsbeslut får bara utfärdas en gång under en tolv månadersperiod för en grupp.
3. Punkt 2 ska inte tillämpas om ett ändrat taxeringsbeslut utfärdas efter det att ett domstolsbeslut fattats i huvudskattemyndighetens medlemsstat i enlighet med artikel 65 eller genom ömsesidig överenskommelse eller skiljedomsförfarande med ett tredjeland. Dessa ändrade taxeringsbeslut ska utfärdas inom tolv månader efter det att ett beslut fattats av domstolen i huvudskattemyndighetens medlemsstat eller efter det att en ömsesidig överenskommelse eller ett skiljedomsförfarande har avslutats.
4. Genom undantag från punkt 2 kan ett ändrat taxeringsbeslut utfärdas inom sex år efter sista inlämningsdag för en konsoliderad skattedeklaration om detta motiveras av att skattebetalaren begått ett uppsåtligt fel eller varit grovt vårdslös, eller inom tolv år om felaktigheten är föremål för ett straffrättsligt förfarande. Det ändrade taxeringsbeslutet ska utfärdas inom tolv månader efter det att felaktigheten konstaterats, såvida en längre tidsperiod inte är objektivt sett motiverad av ett behov av att utföra ytterligare undersökningar eller utredningar. Sådana ändrade taxeringsbeslut ska enbart avse själva felaktigheten.

5. Huvudskattemyndigheten ska innan ett ändrat taxeringsbeslut utfärdas samråda med behöriga myndigheter i de medlemsstater där en gruppmedlem har sin skatterättsliga hemvist eller är etablerad i form av ett fast driftställe. Myndigheterna kan lämna sina synpunkter inom en månad efter samrådet.

De behöriga myndigheterna i den medlemsstat där en gruppmedlem har sin skatterättsliga hemvist eller är etablerad i form av ett fast driftställe kan begära att huvudskattemyndigheten utfärdar ett ändrat taxeringsbeslut. Underlåtenhet från huvudskattemyndigheten att inom tre månader efter den uppmaningen till den behöriga myndigheten anmäla att den ska förbinda sig att utfärda ett ändrat taxeringsbeslut ska betraktas som ett avslag.

6. Inget ändrat taxeringsbeslut ska utfärdas för att justera den konsoliderade skattebasen om skillnaden mellan den deklarerade konsoliderade skattebasen och den korrigerade konsoliderade skattebasen inte överstiger det lägre beloppet av 5 000 euro eller 1 % av den konsoliderade skattebasen.

Inget ändrat taxeringsbeslut ska utfärdas för att justera beräkningen av tilldelade andelar om den totala tilldelade andelen för gruppmedlemmar som har hemvist eller är etablerade i en medlemsstat kommer att justeras med mindre än 0,5 %.

Artikel 57

Central databas

De konsoliderade skattedeklarationer och styrkande handlingar som lämnas av de huvudskattskyldiga ska lagras i en central databas som alla behöriga myndigheter har tillgång till. Den centrala databasen ska uppdateras fortlöpande med alla ytterligare uppgifter, handlingar, beslut och anmälningar som huvudskattemyndigheten utfärdat.

Artikel 58

Ändring av huvudskattskyldig

Den huvudskattskyldige får inte ändras utom om den huvudskattskyldige upphör att uppfylla kriterierna i artikel 3.11. En ny huvudskattskyldig ska då utses av gruppen.

Under exceptionella omständigheter kan behöriga skattemyndigheter i de medlemsstater där gruppmedlemmarna har sin hemvist eller ett fast driftställe, inom sex månader från anmälan som avses i artikel 46 eller inom sex månader efter en omstrukturering som omfattar den huvudskattskyldige, genom gemensam överenskommelse besluta att en annan skattskyldig än den som utsetts av gruppen ska vara huvudskattskyldig.

Artikel 59

Bokföring

Alla medlemmar i gruppen ska föra böcker och bevara styrkande handlingar som är tillräckligt detaljerade för att säkerställa att detta direktiv genomförs på ett korrekt sätt och för att kunna utföra revisioner i enlighet med vad som avses i artikel 64.2.

Artikel 60

Tillhandahållande av information till behöriga myndigheter

En skattskyldig ska på begäran av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där denne har hemvist eller ett fast driftställe tillhandahålla all information som är nödvändig för att fastställa den skattskyldiges skattskyldighet. Den huvudskattskyldige ska på begäran av

huvudskattemyndigheten tillhandahålla all information som är nödvändig för att fastställa den konsoliderade skattebasen eller en gruppmedlems skattskyldighet.

Artikel 61

Begäran om yttrande från den behöriga myndigheten

1. En skattskyldig kan begära ett yttrande från den behöriga myndigheten i den medlemsstat där denne har hemvist eller ett fast driftställe beträffande tillämpningen av detta direktiv när det gäller särskilda transaktioner eller en hel serie med transaktioner som den skattskyldige planerar att utföra. En skattskyldig kan även begära ett yttrande om en grupps föreslagna sammansättning. Den behöriga myndigheten ska vidta alla möjliga åtgärder för att inom rimlig tid svara på denna begäran.

Yttrandet från den behöriga myndigheten ska vara bindande för den om alla relevanta uppgifter om den planerade transaktionen eller den planerade serien med transaktioner lämnats, såvida inte domstolarna i huvudskattemyndighetens medlemsstat senare beslutar annorlunda i enlighet med artikel 65. En skattskyldig som är oenig med yttrandet får agera enligt egen uppfattning, men måste i så fall uppmärksamma detta faktum i sin konsoliderade skattedeklaration.

2. Om två eller flera medlemmar i gruppen i olika medlemsstater är direkt involverade i en särskild transaktion eller en serie med transaktioner, eller om begäran avser ett förslag till en grupps sammansättning, ska de behöriga myndigheterna i dessa medlemsstater enas om ett gemensamt yttrande.

Artikel 62

Kommunikation mellan behöriga myndigheter

1. Information som tillhandahålls i enlighet med detta direktiv ska i möjligaste mån lämnas på elektronisk väg med hjälp av Gemensamma kommunikationsnätet/Gemensamma systemgränssnittet (CCN/CSI).
2. En behörig myndighet som mottar en begäran, enligt rådets direktiv 2011/16/EU¹⁶, om samarbete eller utbyte av information om en gruppmedlem, ska svara i enlighet med de tidsfrister som anges i artikel 7 i det direktivet.

Artikel 63

Sekretessklausul

1. All information som görs tillgänglig till en medlemsstat enligt detta direktiv ska vara konfidentiell i den medlemsstaten och åtnjuta samma skydd som liknande information ges enligt nationell lagstiftning i den medlemsstaten. Den informationen
 - (a) får bara yppas för dem som direkt medverkar i taxeringsbeslutet eller den administrativa kontrollen av det,
 - (b) får därutöver bara yppas i samband med rättsliga eller administrativa förfaranden som innefattar sanktioner som genomförs för eller i samband med taxeringsbeslutet eller granskningen av det och bara till dem som direkt

¹⁶ Rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG (EUT L 64, 11.3.2011, s. 1).

medverkar i sådana förfaranden, sådan information får dock yppas under offentliga förhör eller i domar, om den medlemsstats behöriga myndighet som tillhandahåller informationen inte reser några invändningar,

- (c) får under inga förhållanden användas för annat än skatteändamål eller i samband med rättsliga eller administrativa förfaranden som innefattar sanktioner som genomförs för eller i samband med taxeringsbeslutet eller granskningen av det.

Medlemsstaterna får dessutom föreskriva att den information som avses i första stycket får användas för fastställande av andra avgifter, tullar och skatter som omfattas av artikel 2 i direktiv 2011/16/EU.

- 2. Information som tagits emot i enlighet med detta direktiv får med tillstånd av den behöriga myndighet i den medlemsstat som lämnade information i enlighet med direktiv 2011/16/EU, användas för andra ändamål än dem som avses i punkt 1, dock bara i den mån som detta är tillåtet enligt lagstiftningen i den medlemsstat vars behöriga myndighet tagit emot informationen. Ett sådant tillstånd ska beviljas om informationen kan användas för liknande ändamål i den medlemsstat vars behöriga myndighet lämnade den.

Artikel 64 *Revisioner*

- 1. Huvudskattemyndigheten kan inleda och samordna revisioner av gruppmedlemmar. En revision kan även inledas på begäran av en behörig myndighet.
Huvudskattemyndigheten och övriga berörda behöriga myndigheter ska gemensamt besluta om omfattningen av och innehållet i en revision och vilka gruppmedlemmar som ska granskas.
- 2. En revision ska genomföras i enlighet med gällande lagstiftning i den medlemsstat där revisionen genomförs, med nödvändiga anpassningar för att säkerställa att detta direktiv tillämpas på rätt sätt. Dessa revisioner kan omfatta undersökningar, inspektioner eller undersökningar av alla slag för att kontrollera att en skattskyldig efterlever reglerna i detta direktiv.
- 3. Huvudskattemyndigheten ska sammanställa resultaten av samtliga revisioner.

Artikel 65 *Oenighet mellan medlemsstater*

- 1. Om den behöriga myndigheten i den medlemsstat där en gruppmedlem har skatterättslig hemvist eller är etablerad i form av ett fast driftställe motsätter sig ett beslut som huvudskattemyndigheten fattat i enlighet med artikel 49 eller artikel 56.2, 56.4 och 56.5 andra stycket, kan myndigheten inom tre månader överklaga det beslutet till domstol i huvudskattemyndighetens medlemsstat.
- 2. När det gäller överklaganden av ett beslut som fattats av huvudskattemyndigheten ska den behöriga myndigheten ha samma processuella rättigheter som en skattskyldig enligt gällande lagstiftning i den medlemsstaten.

Artikel 66 *Överklaganden*

1. En huvudskattskyldig får, bland annat, överklaga följande:
 - (a) Ett beslut om att avslå en anmälan att bilda en grupp.
 - (b) En begäran om att tillhandahålla handlingar eller upplysningar.
 - (c) Ett ändrat taxeringsbeslut.
 - (d) Ett taxeringsbeslut till följd av att en konsoliderad skattedeklaration inte inlämnats.
 - (e) Huvudskattemyndighetens ogiltigförklaring av den ursprungliga anmälan om att skapa en grupp enligt vad som avses i artikel 49.2.

Ett överklagande ska göras inom 60 dagar från det att den handling som överklagas erhållits.

2. Ett överklagande ska inte hindra verkställigheten av en skattskyldigs skattskyldighet.
3. Genom undantag från artikel 56.2 kan ett ändrat taxeringsbeslut utfärdas för att ge verkställighet åt resultatet av ett överklagande.

Artikel 67 *Administrativa överklaganden*

1. Överklaganden av ändrade taxeringsbeslut eller taxeringsbeslut som fattats enligt artikel 54 ska behandlas av ett administrativt organ som enligt lagstiftningen i huvudskattemyndighetens medlemsstat är behörigt att behandla överklaganden i första instans. Det administrativa organet ska vara oberoende av skattemyndigheterna i huvudskattemyndighetens medlemsstat. Om det inte finns något sådant administrativt organ i den medlemsstaten kan den huvudskattskyldige överklaga direkt hos domstol.
2. Huvudskattemyndigheten ska när den lämnar inlagor till det administrativa organet som avses i punkt 1 agera i nära samråd med övriga behöriga myndigheter.
3. Det administrativa organ som avses i punkt 1 kan vid behov begära att den huvudskattskyldige och huvudskattemyndigheten lämnar styrkande handlingar beträffande gruppmedlemmarnas eller andra närstående företags skattefrågor eller andra berörda medlemsstaters lagstiftning och praxis. Behöriga myndigheter i övriga medlemsstater ska på alla sätt bistå huvudskattemyndigheten.
4. Om det administrativa organ som avses i punkt 1 ändrar huvudskattemyndighetens beslut ska det ändrade beslutet ersätta det tidigare beslutet och betraktas som huvudskattemyndighetens beslut.
5. Det administrativa organ som avses i punkt 1 ska inom sex månader fatta beslut om överklagandet. Om inget beslut mottas av den huvudskattskyldige inom den tidsperioden ska huvudskattemyndighetens beslut anses vara bekräftat.
6. Om ett beslut bekräftats eller ändrats ska den huvudskattskyldige ha rätt att överklaga direkt hos domstol i huvudskattemyndighetens medlemsstat inom 60 dagar efter det att beslutet mottagits från det administrativa överklagandeorganet enligt vad som avses i punkt 1.

7. Om beslutet ogiltigförklaras ska det administrativa organ som avses i punkt 1 överlämna ärendet till huvudskattemyndigheten. Huvudskattemyndigheten ska fatta ett nytt beslut inom sextio dagar från och med den dag då det administrativa organets beslut delgavs myndigheten. Den huvudskattskyldige kan överklaga ett sådant nytt beslut antingen i enlighet med punkt 1 eller direkt till domstol i huvudskattemyndighetens medlemsstat inom 60 dagar från det att beslutet mottogs. Om huvudskattemyndigheten inte fattar något nytt beslut inom 60 dagar kan den huvudskattskyldige överklaga huvudskattemyndighetens ursprungliga beslut till domstol i huvudskattemyndighetens medlemsstat.

Artikel 68
Överklaganden till domstol

1. Överklaganden till domstol av en huvudskattemyndighets beslut ska regleras av gällande lagstiftning i huvudskattemyndighetens medlemsstat, om inte annat sägs i punkt 3.
2. Huvudskattemyndigheten ska när den lämnar inlagor till domstolen samråda med övriga behöriga myndigheter.
3. En nationell domstol kan vid behov begära att den huvudskattskyldige och huvudskattemyndigheten lämnar styrkande handlingar beträffande gruppmedlemmars eller andra närstående företags skattefrågor eller andra berörda medlemsstaters lagstiftning och praxis. Behöriga myndigheter i övriga medlemsstater ska på alla sätt bistå huvudskattemyndigheten.

KAPITEL X

SAMVERKAN MED DIREKTIV 2016/xx/EU

Artikel 69
Räntebegränsningsregel

1. I detta direktiv ska en grupp behandlas som en enda skattskyldig enligt artikel 13 i direktiv 2016/xx/EU. Gruppen ska företräddas av den huvudskattskyldige.
2. När punkt 1 är tillämplig ska överstigande lånekostnader och den skattskyldiges vinst före räntor, skatt, av- och nedskrivningar (Ebitda) beräknas på gruppnivå och omfatta resultaten för alla gruppmedlemmar. Det belopp på 3 000 000 euro som avses i artikel 13 i direktiv 2016/xx/EU ska höjas till 5 000 000 euro.
3. Kommissionen får anta delegerade akter i enlighet med artikel 75 för att fastställa närmare regler mot fragmentering av rätt till avdrag för överstigande lånekostnader.

Artikel 70
Värdering

Vid tillämpningen av detta direktiv ska artikel 20.2 i direktiv 2016/xx/EU inte gälla en grupp om samtliga gruppmedlemmar är belägna i medlemsstater som inte har infört euron, i vilket fall den huvudskattskyldige ska fastställa vilken valuta som ska tillämpas.

Artikel 71
Förlustavdrag och återvinning

1. Artikel 41 i direktiv 2016/xx/EU om förlustavdrag och återvinning ska automatiskt upphöra att gälla när detta direktiv träder i kraft.
2. Överförda förluster som ännu inte har kunnat återvinnas när detta direktiv träder i kraft ska ligga kvar hos den skattskyldige till vilken de har överförts.

Artikel 72
Regel om överflyttning av beskattning

Vid tillämpningen av detta direktiv ska en hänvisning till den lagstadgade bolagsskattesats som den skattskyldige skulle ha omfattats av i enlighet med artikel 53.1 första stycket i direktiv 2016/xx/EU inte gälla och ska istället ersättas av den genomsnittliga lagstadgade bolagsskattesats som gäller i alla medlemsstaterna.

Artikel 73
Lagstiftning om kontrollerade utländska bolag

Vid tillämpning av detta direktiv ska lagstiftningen om kontrollerade utländska bolag i enlighet med artikel 59 i direktiv 2016/xx/EU begränsas till förbindelserna mellan gruppmedlemmarna och de företag som har sin skatterättsliga hemvist eller sina fasta driftställen i ett tredjeland.

Artikel 74
Hybrida mismatchningar

Vid tillämpningen av detta direktiv ska tillämpningsområdet för hybrida mismatchningar i enlighet med artikel 61 i direktiv 2016/xx/EU vara begränsat till förbindelserna mellan gruppmedlemmarna och icke-gruppmedlemmar som är närstående företag, enligt vad som avses i artikel 56 i direktiv 2016/xx/EU.

KAPITEL XI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 75
Delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Kommissionen ska anförtros den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 2.5, 2.3 och 69.3 på obestämd tid från och med den dag då detta direktiv träder i kraft.
3. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 2.5, 2.3 och 69.3 kan när som helst återkallas av rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i

beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av eventuella delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen har antagit en delegerad akt ska den underrätta rådet om detta.
5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 2.5, 3 och 69.3 ska bara träda i kraft om rådet inte har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av tre månader från den dag då akten delgavs rådet, eller om rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att den inte kommer att invända. Denna period kan på rådets initiativ förlängas med två månader.

Artikel 76

Information till Europaparlamentet

Europaparlamentet ska informeras om kommissionens antagande av delegerade akter och rådets eventuella invändningar mot dessa och av återkallande av delegering av befogenheter.

Artikel 77

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 78

Samråd om artikel 29

Den kommitté som inrättats genom artikel 77 kan i ett givet fall också diskutera tillämpningen av artikel 29.

Artikel 79

Översyn

Kommissionen ska fem år efter att detta direktiv trätt i kraft se över hur det genomförts och rapportera till rådet om hur det fungerar. Rapporten ska framför allt innehålla en analys av effekterna av den mekanism som inrättats enligt kapitel VIII i detta direktiv vad gäller tilldelningen av skattebaserna mellan medlemsstaterna.

Artikel 80

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2020 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2021.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 81
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 82
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den

På rådets vägnar
Ordförande